Kund Kristian Wirsl

beat

NR. 1
1966
PRIS KR. 2,50 incl. oms.

HJEMME hos ELVIS
Se inde i bladet.

Donovan købte ind for 10.000 kr. i København. Se serien inde i bladet.

PETER BELLI

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Godt nyt år!

BEAT ønsker hermed sine trofaste, sine gamle, sine nye, sine rosende, sine kritiske, sine søde, sine sure, sine kværulantiske, sine vakse, sine sløve, sine i det hele taget pragtfulde 150.000 læsere (hvoraf de 90.000 kigger over skulderen hos de andre) et godt og festligt nytår 1966.

Overskriften hentyder samtidig til, at vi herinde på BEAT er overbevist om, at det nye år bliver et godt år for ungdommen og de ting, ungdommen af i dag interesserer sig for. Radio og TV har åbnet for pop- og folkesang. Radio Syds reklame-TV er startet på Øresund med masser af dansk popmusik og det vælter ind med tilmeldelser til „Danmarksmesterskabet i Popmusik". Vi kan blive ved, men vi skal spare læserne. Vi kunne også godt lave en lang række fine nytårsforsætter om dit og dat. Det gider vi ikke. Vort eneste nytårsforsæt er stadig at bringe nyheder, nyheder og atter nyheder fra poppens verden og de områder, unge interesserer sig for.

Og et til: Vi vil være lige så frække i 1966 som vi har været i 1965. Måske endda lidt mere.

Vi starter med det samme med at sætte prisen på BEAT op med en 25-øre.

ALLE TIDERS DM!

Ikke mindre end 150 orkestre er med i konkurrencen.

Konkurrencen om „Danmarksmesterskabet i popmusik 1966" bliver det absolut hidtil største i pigtrådshistorien.

Ikke mindre end 165 orkestre nåede at tilmelde sig den landsomfattende konkurrence.

Københavnsmesterskabet afgøres på mandag, den 10. januar i HIT HOUSE, hvor de bedste orkestre fra den forløbne uges semifinaler deltager. Vi regner med at se så mange af vore læsere, der overhovedet kan proppes ind i Hit House til den spændende finale om „Københavnsmesterskabet i Popmusik 1966" mandag kl. 20.

Næste lørdag og søndag inviterer vi vore jyske læsere til at storme mod Forsamlingsbygningen „Jylland" i Randers og Fredericia Teater i Fredericia, hvor BEAT og HIT sammen kårer „Nordjyllandsmestrene i Popmusik 1966" (Det sker lørdag 15.), og „Sydjyllandsmestrene i Popmusik 1966" (Det sker søndag 16. januar).

De to bedste grupper hvert sted deltager lørdag 26. februar i konkurrencen om „Danmarksmesterskabet 1966" i KB Hallen i København. Her afgøres det også, hvem af de to vindende jyske orkestre, som skal vinde titlen „Jyllandsmestre i Popmusik 1966", idet det bedste placerede jyske orkester ved selve finalen får denne titel. (Plus — hvem ved — måske også DM-titlen).

i HIT HOUSE på mandag,
i RANDERS lørdag 15. jan. og
i FREDERICIA søndag 16. januar.

Vi håber orkestrenes fans vil slutte op om konkurrencerne i de forskellige landsdele. Vel er det en dommerkomite, som afgør sejren, men det er klapsalverne fra fansne, som sætter det bedste „fut" i orkestrene.

Derfor: VEL MØDT I HIT HOUSE, i RANDERS og i FREDERICIA. Senere følger Fyn og Sjælland efter. Herunder bringer vi en liste med hovedparten af de deltagende orkestre.

Se efter om ikke netop jeres lokale gruppe skulle være tilmeldt, og så: KOM OG STØT JERES FAVORITTER! —

FØLGENDE GRUPPER KÆMPER OM TITLEN:

NORDJYLLAND:
15. januar, „Jylland" i Randers
The Jesters, Grenå
The All-Rounds, Hjørring
The Powers, Hobro
The Meads, Viborg
The Nameless, Brønderslev
The Hunters, Aalborg
The Victors, Aarhus
Whee, Aarhus
Mac Martin and his Scotsmen, Dronningborg, Randers
The Crazy Christi, Randers
The Clergymen, Nr. Sundby
The Poisens, Holstebro

SYDJYLLAND:
16. januar, Fredericia Teater i Fredericia
The Heartbreakers, Bramminge
The Rockets, Horsens
Group 65, Horsens
The Haimons, Aabenrå
The Mods, Tønder
The Monsters, Aabenrå
The Corgans, Nordborg, Als
The G-Men, Ribe
The Perkings, Haderslev
Les Chevaux, Vejle
Kennet and Les Garcons, Hjortlund pr. Gredstedbro

SJÆLLAND OG LOLLAND-FALSTER: **30. januar, Casino, Ringsted**
The Servants, Maribo
The Clouds, Giesegård pr. Kværkeby
The Ashtrays, Humlebæk
The Facts, Jægerspris
Master Paul and His Chamberlains, Kongsted pr. Rønnede
The Firebords, Pedersborg pr. Sorø
Thunderbirds, Nykøbing F.
The Spotlights, Sorø
The Hi-Heels, Holbæk
The Zorros, Gøderup pr. Roskilde
The Street Sweepers, Høng
The Servants, Præstø
The Gonanses, Kastrup pr. Vordingborg
The Spitits, Ringsted
The Monsters, Ringsted
The Missils, Slagelse
The Teenmakers, Ringsted
The Primates, Hundested
The Centauers, Korsør
King Stones, Tybjerglille pr. Herlufmagle

FYN:
12. februar, Fyns Forum, Odense
The Sweelguys, Vissenbjerg
The Rock-Fighters, Odense
The Skylarks, Fraugde, Fyn
The Black Bat-Men, Fåborg
Ingen Jensen, Østerled, Odense (solist)
The Riding Devils, Odense
The Massor, Kværndrup
The Burtons, Ravnebjerg pr. Holmstrup
Menasis, Odense
The Jackpost, Strib
The Night Riders, Brylle pr. Knarreborg
The Jokers, Odense
Les Mann, Fruens Bøge
The Baronets, Årup
Queen Stones, Odense
Candy Boys, Odense
The Whose, Skårup

Finale: 26. februar KB Hallen, København

Disse har konkurreret om „Københavnsmesterskabet i Popmusik 1966". En af disse grupper vinder på mandag i Hit House. Hvilken?

The Four Beats
Custodes, Gentofte
The Bugbears, Hellerup
Los Angeles, Amager
The Simpeltons, Hellerup
Stoke Sect, Birkerød
The Cellars,
The Shadder Hands
Creag Dhudh Cloinn Chatain
The Good Ones
Harmony Spookes, Amager
Radiserne
The Sounders
Sugar Shack, Brønshøj
Those, Valby
Greavers
Kinda's Group
The Sextons
The Woodpeckers
The Delusions, Vanløse
Candy Men, Hvidovre
Members
Moddy Beats, Virum
Trouble Makers, Valby
Kanibalerne, Lyngby
The Money-Makers, Glostrup
The Riots, Holte
Hasa Pede Brothers
The Insects, Brønshøj
The Fighters, Søborg
P. Wichmann Møllers orkester, Rådmand Billersvej, Brønhøj.
The Silverbeats, Tåstrup
The Shades, Valby
Rosefarmer Group, Kgs. Lyngby
The Black Boots
The Striplings
Niels Ravns Orkester, Søndervangs Alle, Valby.
Die Sect
The Genders, Kastrup
The Meteors, Hvidovre
The Stompers Sound
The Porridge-Farmers, Hellerup
Electro Swingers, Valby
The Spokanes, Hvidovre
The Exiders, Charlottenlund
The Bonfires
The Things, Kastrup
The Careless, Kastrup
Jimmy J. E. Bennets Group, Kgs. Lyngby
The Bodies
Five, Vanløse
The Questions, Ishøj pr. Tåstrup
The Saints
Honda Group
The Jonkys, Herlev
Group 10—01
The Jailbirds, Valby
The Unknown, Hellerup

beat og ***hit***

afholder

DM

i

Popmusik 1966

Solistorkester: ***THE HITMAKERS***

Konkurrencerne afvikles således:

Københavnsmesterskabet:
Mandag 10. januar kl. 19 i Hit House

Nordjyllandsmesterskabet:
Lørdag . 15. januar kl. 20—1 på „Jylland" i Randers.

Sydjyllandsmesterskabet:
Søndag 16. januar kl. 20—1 på Fredericia Teater.

Sjællandsmesterskabet:
Søndag 30. januar kl. 20—1 på „Casino" i Ringsted i samarbejde med Club Hot Circle.

Fynsmesterskabet:
Lørdag 12. februar kl. 20—1 i Fyns Forum, Odense.

Finale: Lørdag 26. februar i KB Hallen.

Billetter à 10 kr. fås ved indgangene

Arrangør: SBA.

Kom og støt jeres favoritter!

KORT OG GODT OM STORT OG SMÅT

Danny and The Royal Strings, som for nylig nåede 1. pladsen på BEAT's Idolbarometer, og derfor denne gang bringes som midterside, kom til skade i Gøteborg, da de forleden efter en koncert var ved at blive flået af svenske fans. Sangeren Birger Nielsen fik en flænge i læben, guitaristen Lars Stryg fik en læsion af det ene ben, da fremstormende fans væltede et tungt bækken ned over hans fod.

Blandt de mange folkemusikgrupper herhjemme er også en, der kalder sig Verwoerdkvartettet. Det er vist ikke den rigtige måde at blive populær på andre steder end i Syd-Afrika.

Skuespillerinden Lone Hertz havde sød mave på, da hun forleden ved en nattefest på Palladium-studierne i Hellerup, hvor Filmfonden uddelte årets præmiepenge, modtog 5.000 kr. for sit fine spil i filmen „Tine". Her får Lone overrakt præmien af statsministerfruen, skuespillerinden, fru Helle Virkner Krag.

Den første beatgruppe kommer nu til at repræsentere deres land ved San Remo Sangfestivalen. Det er The Yardbirds, som skal forsvare de engelske farver. De skal synge samme melodi som den italienske sanger Bobby Solo.

Elvis Presley's manager, **Tom Parker**, har sendt telegram til **Ringo Starr** om, at hvis hans søn **Zak** ikke får kontrakt med Brian Epstein, vil Parker gerne sikre sig den.

Charlie McKay fra den engelske gruppe **New Faces** spiller blandt andre instrumenter elektrisk sækkepibe under gruppens koncerter.

De tre amerikanske sangpiger Joan Monteiro, Barbara Parritt og Barbara Harris placerede deres melodi „Lover Concerto" på den engelske hitliste „Top Ti". De kendes bedre under navnet The Toys. Her er de fotograferet under deres besøg i London.

The Rolling Stones nyeste LP i USA „December's Children" har givet gruppen en guldplade der for 1 million dollars salg. Også **Mick Jagger's** solosingle, lavet i stil med Paul McCartney's „Yesterday" med orkesterbaggrund, er blevet en kæmpesucces, forudbestilt i et antal af mere end 750.000 eksemplarer.

Beatlessange udsendt på plade med andre end gruppen selv er ikke i sig selv nogen nyhed, men når sangeren er den verdenskendte skuespiller, **Peter Sellers**, er det dog en begivenhed, som er værd at lægge mærke til. Den 10. december udsendtes hans version af Beatles-melodierne „A Hard Days Night" og „Help", begge i barok-stil.

Den særlige sound i grammofonstudierne i Nashville i USA får flere og flere engelske grupper og solister til at tage turen over dammen til deres pladeindspilninger. Seneste har **Peter and Gordon** indspillet en LP i Nashville med country and westernnumre.

Det har været et godt år for Johnny Reimar. Han har solgt næsten 100.000 plader. Bedst gik „Lille fregnede Louise". Nu har Reimar fået en ny succes med „Jolly Bob fra Aberdeen". Således mener Johnny Reimar, at den rare Bob ser ud.

Det afsløredes forleden, at gruppen **The Wonder Who**, som har stor succes i USA med „Don't Think Twice/It's All Right", er identiske med **The Four Seasons**, der fik en international hit for et par år siden med deres version af sangen „Rag Doll".

I gamle dage var Bing Crosby og Bob Hope et sammentømret filmfarcepar. De er stadig venner privat. Det er kun for sjov, at Bing Crosby her prøver at skyde Bob Hope. Det skete forleden under optagelsen til et TV-show med de to festlige farce-fyre.

Selv Danmarks fjernsyn har åbnet døren på klem for de unges musik. I første omgang tog man mod folkesangerne og bragte den 21. december et show med medvirken af bl.a. **Cathryn** og **Stig Møller**.

Selv **Bob Dylan** hævder nu at være inspireret af **Elvis Presley**. Det er dog de tidlige Elvis-plader, han sigter til.

Sir Henry udsendte lige før jul en særdeles fremragende LP, hvis eneste minus er omslagets bagsidetekst, der tilsyneladende er skrevet af een, som sov ualmindelig fast i engelsktimerne.

Som den første danske beatgruppe kom **Matadorerne** ud med single i England. Det blev orkesterlederen, **Tommy Petersens** egen komposition „In My Situation".

Ved **Sir Henry and his Butlers'** fødselsdagsfest i Hit House optrådte også de nyetablerede **Someones** med stor succes. Især sangeren havde pigernes bevågenhed.

Pete Best, ex-trommeslager hos **Beatles**, udsendte på single i USA melodierne „Boys/Kansas City", efter at grammofonselskabet havde trukket Beatles' versioner tilbage med den begrundelse, at de ikke repræsenterede gruppen, som den er idag.

Paul McCartney's eksempel med „Yesterday" smitter. Nu kommer **Mick Jagger** på single med en solomelodi med baggrund af strygere. Det bliver en version af Marianne Faithfull's succes „As Tears Go By". Eneste „sten", der er med på pladen, er Keith Richard. Melodien fås endnu kun på deres LP „December's Children".

Vi kender jo udmærket de fire Liverpool-piger The Liverbirds. De har besøgt Danmark flere gange. Forleden åbnede de en stor musikforretning i Hamburg, hvor de fortsat er husorkester i den berømte „Star Club".

BLÆS DEM ET STYKKE!

Kære fodboldhelte: Vælt bestyrelsen i DBU, som både I og vi ønsker. så kan vi få den professionelle fodbold,

Der har i snart mange år verseret en ivrig diskussion om, hvorvidt vi bør have professionel fodbold i Danmark eller ej, men trods spillernes positive indstilling til tanken, står vi stadig dér, hvor vi begyndte, da fodboldsporten blev indført i Danmark.

For de høje herrer i D.B.U. er begrebet professionalisme det forfærdeligst tænkelige, og så længe lederne er besjælet af den pseudo-romantiske mentalitet, skal vi ikke gøre os håb om, at tingenes tilstand ændres.

I den forbindelse er det på sin plads at tage bladet fra munden. Det er de danske fodboldspilleres egen skyld, at de ikke forlængst står der, hvor deres svenske kolleger befinder sig. Her i landet har spillerne altid været som en flok nyudklækkede spejderdrenge. De har altid fulgt parolen. Har aldrig haft mod til at råbe op og gennemtrumfe krav, og det endda på trods af at 99,9 procent af topspillerne ønsker at få økonomisk udbytte af deres hobby. Ingen har turde banke i bordet, ingen har turde sige sandheden åbent og ærligt.

Vis jer nu som mandfolk, I danske fodboldhelte. På banen kan I jo nok bide fra jer. Er i tøsedrenge udenfor? Hvis ikke, så kæmp for det, I vil opnå. Og gør det effektivt. Slut jer sammen. Gør oprør og vælt bestyrelsen i D.B.U. Først når nye, moderne og effektive folk er kommet til magten, er der håb om, at dansk fodbold vil genvinde sit svundne ry.

Kræv professionalismen indført.

Kræv den NU. Bag jer står mange, mange tusinde fodbold-entusiaster i Danmark.

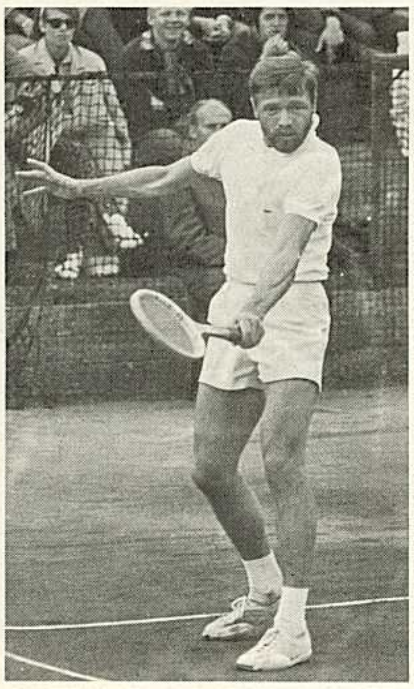

Bud efter problembarnet.

I Dansk Ishockey Union har man længe og med spænding ventet på et brev fra den internationale ishockey union, der skulle tage bestemmelse om, hvorvidt Danmark skulle gå direkte i gruppe C ved verdensmesterskaberne i marts eller om vi først skulle spille kvalifikationskamp og dermed på forhånd afskrive vore muligheder for at blive repræsenteret.

Brevet arriverede for få dage siden, og den internationale union var os nådigt stemt. Vi slap gennem nåleøjet — som de allersidste — og starter med det samme i gruppe C, hvor vi i første kamp møder Ungarn. 25 spillere er allerede udtaget til fællestræningen. Værtslandet er Jugoslavien.

Torben Bay skriver om

SPORT & SPORTSFOLK

POPULÆRT PROBLEMBARN

Torben Ulrich, jazzmusiker og tennisveteran nummer et og en af dansk sports største problembørn gennem tiderne, er så småt ved at blive rigtig populær. Uden for landets grænser — naturligvis. Der kender man jo ikke alle hans luner. Både Sydafrika, Frankrig, Spanien og USA ønsker at se den brillante spiller, og det endda på trods af, at han ikke har spillet turneringstennis i lang tid. Men Torben Ulrich's rygte er tilsyneladende så godt, at man gerne køber katten i sækken.

— Det kan man også gøre med god samvittighed, fortæller Torben Ulrich. For min form er bedre end den har været længe, og dementér endelig det grimme rygte, der verserer om, at jeg agter at trække mig tilbage — på grund af alder. Det er den groveste fornærmelse. Jeg lægger ikke ketcheren, før man skal bære mig fra banen.

TIL TOPS VIA SPORTEN

Adskillige verdensberømtheder inden for film og showbiz kan takke deres tid som aktive top-sportsfolk for, hvad de er i dag.

Burt Lancaster var i sine helt unge dage en dygtig baseballspiller med artistisk talent, og efter endt skolegang lod han bøger være bøger og lod sig indfange af cirkuslivet. I løbet af få år blev han en fremragende artist, og som en sådan opdagedes han af en talentspejder fra Hollywood. En enkelt film var nok til at gøre ham verdensberømt.

Torben Ulrich er et dobbeltgeni, som man nu atter har bud efter, dels musikalsk (herover, hvor han demonstrerer sine jazz-færdigheder), dels sportsmæssigt

Cliff Richard brillerede første gang som ti-årig. Men det var ikke som sanger. Derimod som løber og højdespringer på skoleholdet. I fire år var han den bedste, og da hans klasse skulle spille skolekomedie, blev Cliff, der var hele skolens helt, naturligvis udpeget til at spille hovedrollen. I en operette. Det klarede han så flot, at en lokal sangpædagog begyndte at give ham privatundervisning, og et halvt år senere vandt Cliff en amatørsangkonkurrence i London. Dermed var hans lykke gjort.

Richard Burton fik første gang rettet offentlighedens søgelys mod sig, da der blev anlagt en skandale-sag mod det universitets basketballhold, han var leder af. Burton indrømmede frejdigt i retten, at han og hans kammerater på holdet havde modtaget penge for at lade modparten vinde. TV transmitterede den opsigtsvækkende retssag, og da Burton forlod retssalen, var han berømt fra kyst til kyst. En film-producent så og hørte Burton på fjernsynet, gav ham et tilbud, og en uge senere begyndte den unge Richard som skuespiller. Hans første film var en reklamefilm for tandpasta.

HVEM ER DET?

Vi nåede at få 22.731 løsninger til konkurrencen „Hvem er det?" Deltagerne må vente til næste nummer af BEAT med at få resultatet. Så længe må læserne vente, før det afsløres, hvem der får den spændende rolle i en ny TV-film med danske popgrupper. Imens stiller vi endnu en gang spørgsmålet „Hvem er det?". De fem mystiske nakker på billedet tilhører en af Danmarks kendteste og populæreste grupper, som også skal medvirke i de nye TV-film. Men der er mange andre spændende nyheder omkring de fem gutter. Hvem er det? Se næste side.

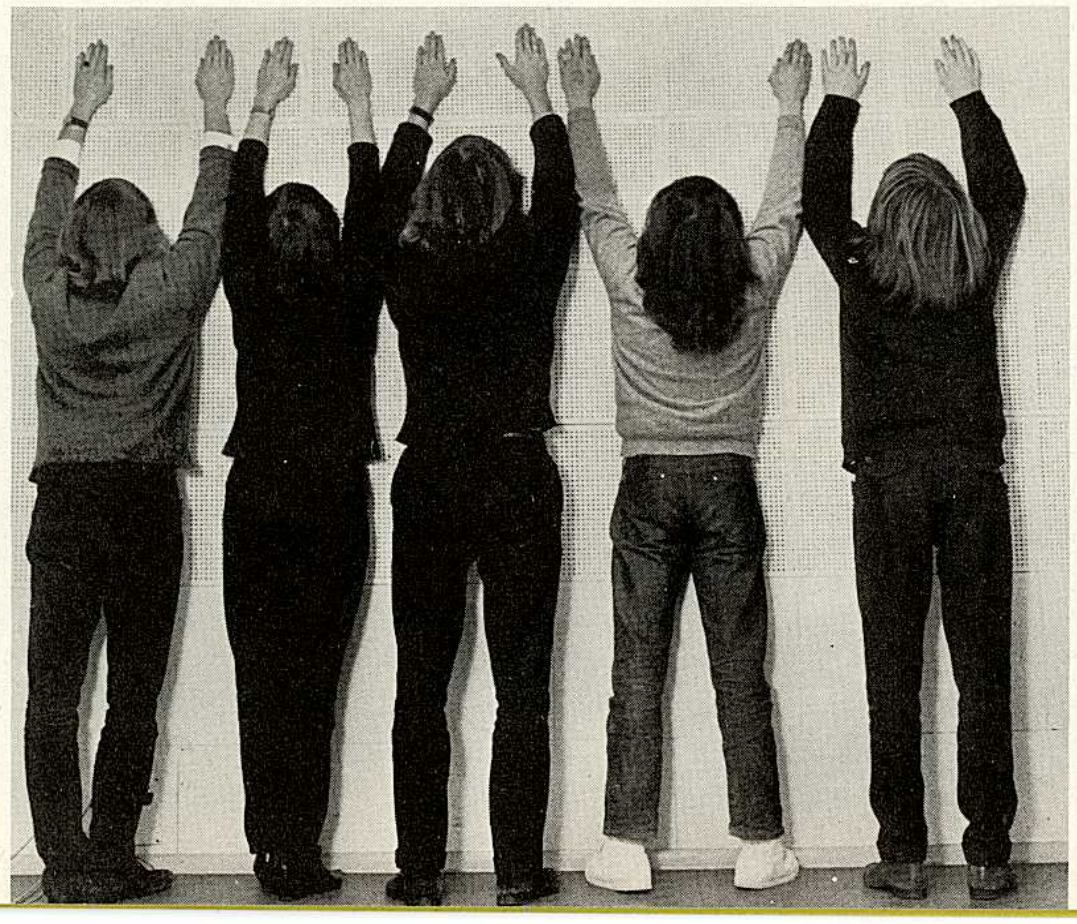

DET ER BARE OS

★★★ THE BEEFEATERS

Som nu — endelig — debuterer på plade,
Som nu er blevet en 5-mandsgruppe
Som ... læs hellere artiklen

The Beefeaters har klaret, hvad mange vil anse for en umulighed: De er blevet landskendte og hører oven i købet til blandt Danmarks populæreste og derfor højst betalte popgrupper — uden nogensinde at have indspillet en plade.

Det sidste rådes der nu endelig bod på, idet The Beefeaters — endelig — har indspillet deres debutplade. Den udkommer sidst i januar på plademærket „Corona Records" — et nystartet pladeselskab, hvis studier ved Jersie Strand af fagfolk anerkendes som Danmarks mest moderne.

Med Coronas tilladelse har Beefeaters desuden indspillet fire numre for BEAT RECORD CLUB, den nystartede danske pladeklub for ungdommen. Også denne plade udsendes om kort tid.

Men hvordan har det i det hele taget kunnet lade sig gøre at få en topplacering uden at have en grammofonplade som kvalitetsbevis?

At dette overhovedet har kunnet lykkes må tjene som en god trøst for de mange grupper, som i dag gør sig næsten utrolige anstrengelser for at interessere pladeselskaberne for sig, fordi de selv mener, at en plade er en absolut forudsætning for at komme frem.

Nogen egentlig forklaring på Beefeaters succes kan vanskeligt gives. Noget af baggrunden er nok orkesterleder Søren Seirups utrættelige energi for at forbedre gruppens musikalske og scenemæssige fremtræden.

Søren er en fortræffelig inspirator for de enkelte medlemmer, og han er en musikalsk kapacitet ud over det sædvanlige. Til gengæld har han altid været klar over sine forretningsmæssige mangler, hvorfor han næsten fra starten har overladt dette til en impressario.

En stærkt medvirkende årsag har også været gruppens forståelse for reklame. Beefeaters har ikke alene aldrig sagt nej til at medvirke billigt eller til tider endda gratis ved de store koncerter. I begyndelsen ligefrem hjemsøgte de koncertarrangørerne for at komme med på de store scener.

Billederne på disse sider stammer fra indspilningerne af Beefeaters' debutplade forleden. Herover ses Søren Seirup i gang med mundharmonikaen. Til venstre hele holdet i studiet.

Det kan altså lade sig gøre. Vel at mærke, når man kvalitetsmæssigt er på højde med tidens musik og mode.

Med hensyn til det sidste har Søren Seirup altid været i forgrunden — heraf sikkert også den megen reklameomtale:

Som vi ser ham i dag med sygekassebriller, 43 cm langt hår og laset påklædning i seneste R og B-stil er det lidt svært at forestille sig Søren som foregangsmand, da elegancen var i højsædet.

Ikke desto mindre var det Søren Seirup og hans bøfædere, der som de allerførste sprang ind på koncert-scenerne iført ulastelig kjole og hvidt. Det var dengang Clifters-Shadows og til dels også Beatles-stilen krævede uniformer i stilig ensrettethed.

Til gengæld har Søren Seirup som

orkesterleder haft een stor mangel: Han har aldrig kunnet holde på sine folk længe nok til at skabe en sammentømret gruppe — Ikke før nu.

Mange af de allerbedste topmusikere i dagens danske poporkestre har trådt deres barneinstrumenter itu som bøfædere. For eksempel Niels Kjær Mortensen, der via Les Rivals og Ex-

Her slapper de fem „bøfædere" af i Coronas kantine mellem numrene. Fra venstre: Tom Methling, Flemming „Keith" Folkersen, Erling „Mozart" Madsen, Søren Seirup og Morten Kjærumgaard

Mellem numrene er Beefeaters ude for at aflytte resultatet hos tonemester Jerry Katch, tidligere tonemester på DCR og Radio Mercur.

Checkers i dag har sat sig på trommestolen hos The Lions. Også Lars Kofoed, idag Gentleman hos Ivan „Melvis" Hågensen, var med i The Beefeaters i startperioden.

En overgang var orkestret helt opløst, men det lykkedes for Søren Seirup at genstarte gruppen. Alle er enige om, at dens musikalske stade aldrig har været bedre end i dag.

Ved pladeindspilningerne optrådte The Beefeaters for øvrigt for første gang i sin nye skikkelse som femmands-gruppe. Orkesterleder Seirup, som lige fra starten har håndteret bassen, har lagt denne for at koncentrere sig om sang og mundharmonika.

Flemming Folkersen, kaldet „Keith" på grund af sin ydre lighed med Rolling Stones' Keith Richard, har overtaget bassen. Den øvrige besætning er: Erling „Mozart" Madsen (trommer), Tom Methling (singleguitar) og Morten Kjærumgård (orgel).

Beefeaters spiller i dag den mest avancerede rhytm' n' bluesstil i en personlig form, men med de engelske navne Manfred Mann, Animals og Pretty Things som forbilleder.

Musikalsk er gruppen i dag helt i top. Scenemæssigt er de moderne, fyldt med nye påhit fra gang til gang.

I pladestudiet nægtede teknikere og producere at tro, at de virkelig stod i et lydstudie for første gang. De har fået en „sound" på pladerne, som kun en sjælden gang er opnået af en dansk popgruppe.

NYT FRA PLADEKLUBBEN

At BEAT RECORD CLUB er blevet en succes fortalte vi allerede i sidste nummer. At successen er blevet endnu større siden sidst slår vi blot fast for en ordens skyld. Medlemstallet stiger for hver gang, men da der er plads til et ubegrænset antal medlemmer, gentager vi indmeldelseskuponen endnu en gang.

Alle medlemmer skulle nu have modtaget Decembers EP, selv om vi blev lidt forsinkede med udsendelse af pladerne på grund af julen. Decembers EP indeholdt følgende hits: Yesterday/It's my Life/Evil Hearted You/Get Off Of My Cloud/1—2—3/It's Good News Week.

Januars EP er endnu ikke helt færdigproduceret, og vi kan ved redaktionens slutning ikke give den helt færdige liste over titlerne. Lad os blot fastslå, at der er tale om seks af øjeblikkets top-hits. Og månedens EP koster som sædvanlig KUN kr. 6,50 plus porto. Den tilsendes medlemmerne i løbet af kort tid.

Nye medlemmer vil IKKE modtage Decembers EP, men hvis I skynder jer at melde jer ind i januar vil I modtage alle klubbens EP'er fra og med januar.

Lad os kort gentage hovedfordelene ved at være medlem af BEAT RECORD CLUB:

— Billige plader (single, EP og LP) „Månedens EP" med 4—6 af dagens top-hits vil f.eks. hver gang koste KUN 6.50 kr., hvilket er mindre end halvdelen af normalprisen i grammofonforretningerne.
— Billige adgangsbilletter til en række danserestauranter.
— Billige billetter til popkoncerter og -shows.
— Billige rejser.
— Billige ferieophold i ind- og udland.
— Gratis deltagelse i klubbens månedlige lodtrækning om grammofonplader, showbilletter, rejser, teenagertøj, båndoptagere, grammofoner o.s.v.
— Gratis stjernefotos af tidens idoler.
— Gratis medlemsblad med de sidste nyheder fra klubben og tekst om tidens topstjerner.

Alt dette får man ved at betale et halvårligt medlemskontingent på 3.00 kr. plus 2.00 kr. i indmeldelsesgebyr.

Hvordan bliver man medlem i BEAT RECORD CLUB?

Det kræver et minimum af ulejlighed:

1) Udfyld kuponen på denne side og indsend den til

BEAT RECORD CLUB
Gasværksvej 10 A
København V

2) Indsend indmeldelsesgebyr (2 kr.) plus medlemskontingent for det første halvår (3 kr.), ialt 5 kr. til BEAT RECORD CLUB.

Betalingen kan sendes på to måder:

Enten på postindbetalingskort, som udfyldes på posthus (i landdistrikterne hos postbudet).
Eller på en check. Husk i tilfældet af denne betalingsform at krydse (crosse) checken.

Klip til kant

Indmeldelseskupon

Sendes i lukket kuvert til

BEAT RECORD CLUB
Gasværksvej 10 A
København V

Klip til kant

Undertegnede indmelder sig hermed i BEAT RECORD CLUB, idet jeg samtidig pr. postindbetalingskort eller check sender indmeldelsesgebyr (to kroner) plus halvårskontingent (tre kroner) i alt kr. 5,- til pladeklubben.

Jeg modtager for det indsendte beløb alle de fordele, som er beskrevet i teksten ovenfor, og jeg er indforstået med, at jeg hver måned i det tilmeldte halve år modtager „Månedens EP", en grammofonplade med mindst 4 numre, som jeg betaler ved modtagelsen med kr. 6.50.

Ved udløbet af medlemsperioden kan jeg uden betaling af indmeldelsesgebyr, kun mod betaling af kontingent, fortsætte medlemsskabet.

Navn (Skriv med blokbogstaver) .....

Nøjagtig postadresse .....

.....

.....
Egenhændig underskrift

INGE og STEN HEGELER skriver om SEXUALPROBLEMER

Forargelse og fordømmelse er det gode samlivs værste fjender.

Det er imidlertid ikke kun de ældre, som fordømmer og er forargede. Blandt unge og yngre trives forargelsen og fordømmelsen glimrende. Unge dømmer tilmed hårdere end de ældre — ikke mindst på dette område.

En psykolog besøgte for nogen tid siden flere kaserner, hvor han udspurgte en række soldater. Han fandt ud af, at 99 pct. af de udspurgte mente, at det var da helt i orden, at den unge mand havde sine seksuelle erfaringer inden ægteskabet. Men næsten lige så mange af soldaterne mente derimod, at pigen helst skulle gå uberørt (jomfruelig) ind i ægteskabet.

På spørgsmålet om, hvor soldaterne så ville gøre af de piger, som de havde gjort erfaringer med, lød det tøvende, men enstemmige svar: „Dem kan de andre jo gifte sig med"!

Eksemplet viser, at der selv blandt de unge findes en overvejende hovedpart, som forkaster den pige, der går i seng med flere forskellige mænd, mens man finder det helt i orden, at den unge mand går i seng med flere forskellige piger. Retfærdigt eller ej. Sådan er det nu en gang.

Den unge pige, som går fra mand til mand, risikerer let at få betegnelsen „et forsuttet bolsje" hæftet på sig — selv om hun måske ikke selv hører det sagt. Naturligvis er ingen pige luder, fordi hun har haft flere seksuelle forhold, men hun skal ikke forvente, at hendes venner og veninder betragter hende på samme måde, som hvis hun var jomfru. Men mændene har frit slag!

Det varer sikkert længe — hvis det nogensinde bliver anderledes — før det forhold ændrer sig, så pigen anerkendes på lige fod med den unge mand.

Men hvad så da, hvis en ung pige (eller mand) har større eller mindre seksuel trang, som af og til besværer dem og optager deres tanker til gene for deres dagligliv. Mange, mange løser problemet ved at tilfredsstille sig selv, ved at onanere (masturbere).

Her spiller atter spørgsmålet om skyldfølelse og forargelse ind. Angsten for andres dom over en for „selvbesmittelse", som man kaldte det i gamle dage (og som alt for mange fejlagtigt stadig opfatter det).

Onani er desværre stadigvæk noget, som giver mange unge store problemer og helt uden grund!

Onani er IKKE noget frygteligt eller noget unaturligt, som man behøver at skamme sig over.

Man siger spøgende, at mænd og kvinder kan deles op i to grupper: De, der har onaneret og de, der ikke vil indrømme det. Og det er ikke meget forkert.

Det er hverken noget syndigt eller en slags sygdom. Vore forældre og bedsteforældre har været igennem frygtelige sjælekvaler, fordi de troede, at de var de eneste mennesker på jorden, som kunne finde på at onanere. Nogle af dem har givet deres usikkerhed og skyldfølelse videre til jer. Den følelse er ganske ubegrundet.

Alle piger og drenge opdager heldigvis før eller senere den lystfølelse, det giver at „lege med" eller blot berøre sine egne kønsorganer (sådan kaldes de stadig med et altfor fint og højtideligt ord, fordi man nu en gang ikke har et roligt og fornuftigt ord for de dele af kroppen). Det troede selv lægerne indtil for 20—30 år siden var unormalt og farligt. I dag ved alle fagfolk, at det er det rene vrøvl.

Det er blot en måde at skaffe sig selv seksuel udløsning på, når man af forskellige grunde ikke har mulighed for det ved normalt samleje. Årsagen kan være, at man endnu ikke har fundet sig en partner eller en ægtefælle — måske er man for en tid afskåret fra andre, sømanden på søen eller straffefangen bag tremmerne).

Den seksuelle trang melder sig jo nu en gang ikke kun, når det passer bedst ind i ens tilværelse. Ligesom man bliver hundesulten og tørstig med mellemrum, således melder sig jævnlig også trangen til seksuel pirring og udløsning.

Selv helt små børn kan finde på at spænde muskulaturen i underkroppen som i krampe. Deres vejrtrækning bliver hurtigere og hurtigere, og til sidst falder de afslappede og tilfredse sammen. Heller ikke dette er unormalt. Kønsdriften findes hos børn og unge, hos voksne og heldigvis også hos de ældre og helt gamle.

For mange er denne form for tilfredsstillelse (selvtilfredsstillelse) simpelthen den måde, de oftest eller altid får udløsning på. Deri er der intet forkert eller unaturligt.

Der var også en overgang, hvor man sagde: Onani er normalt, bare det ikke **overdrives**. Også det er heldigvis noget sludder!

Man kunne lige så godt sige: At spise lagkager er livsfarligt — hvis man spiser for mange af dem.

Det er en overflødig advarsel, som kun forvirrer begreberne. Selvfølgelig ville det være at overdrive, hvis man onanerede 30 gange i timen. Men hvem har lyst til det? Naturen regulerer hele dette spørgsmål, så man har ingen grund til at bekymre sig om det.

Nogle onanerer mange gange dagligt, andre sjældnere. Nogle gør det i søvne uden at vide det. Mænd og drenge kan se det på de våde pletter på sengetøjet, men hos piger sker der jo ikke sådan en udtømning.

Indtil nu har vi beskæftiget os med de helt almindelige sider af seksuallivet. Men vi skal nu også fortælle om ting i seksuallivet, som er anderledes — som er afvigende fra det normale.

Det er altså absolut ikke „anderledes" at onanere. Men det er lidt „anderledes" at foretrække at elske nogen fra sit eget køn, at være homoseksuel. Og de, der er anderledes, bliver jo ifølge H.C. Andersen (som utallige gange meget dygtigt har skildret, hvordan det er at være „anderledes"), kanøflet.

At være homoseksuel vil som sagt sige, at man i stedet for at interessere sig for det modsatte køn føler sig tiltrukket af sit eget køn. Mænd holder af mænd, kvinder af kvinder.

Der er også mange, sikkert endda flere, som både interesserer sig for deres eget køn — og for det andet køn. De kaldes **bi-seksuelle**.

De homoseksuelle eller bi-seksuelle har ikke selv bragt sig i den situation at være anderledes.

Han eller hun bør derfor heller ikke dømmes eller fordømmes af lov eller mennesker. Det er alle enige om, og alligevel føler de sig ofte **udstødte**. Vi gør heller ikke noget for at afhjælpe på dette. Når disse menneskers indstilling omtales, omfatter vi den med største nyfigenhed. Vi kikker efter dem på gaden, hvis vi er blevet gjort opmærksomme på, at den eller den er „på den gale side".

★

I forbindelse med disse problemer dukker ofte spørgsmålet „homoseksuel prostitution" op. Den homoseksuelle — eller biseksuelle — og hans/hendes problemer samt homoseksuel prostitution omtales i næste artikel. Kun fornuftig oplysning kan bane vejen til nedbrydelse af de mange uhyggelige fordomme, som gør livet vanskeligt for mange, der føler anderledes.

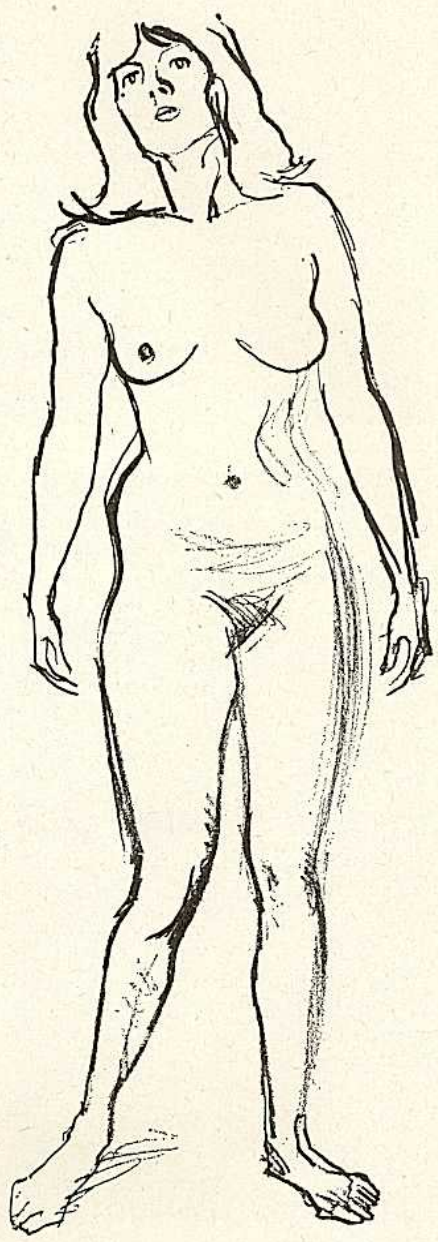

Hekseforfølgelserne i middelalderen — vi mindes dem jo stadig ved at brænde bål Sct. Hans Aften — var et udslag af datidens fordomme.

Alle tegninger i denne serie skyldes tegneren Eiler Krag. De er med tilladelse lånt fra Inge og Sten Hegelers fremragende bog „Kærlighedens ABZ".

U-INTELLIGENTE GLINDEMAN

Carsten Grolin skriver om MUSIK OG MUSIKFOLK

Egentlig kommer det ikke mig, men Thøger Olesen ved. Alligevel vil jeg udstøde et langstrakt suk over jurymedlem Ib Glindemann i radioens „Pladeretten er sat". Hans puberts-fanatisme og usaglige enøjethed irriterer mig så meget, at jeg ikke kan lade være.

Det principielle i sagen er ikke, at Ib Glindemann ikke kan lide dårlig musik — (det kan jeg heller) — men derimod, at han pr. definition betragter al populærmusik som dårlig. For ham synes det at være grund nok til at kalde noget for pop, at det er blevet en kommerciel succes. Inklusive den under diskussion geniale amerikanske folkesanger **Bob Dylan**, hans engelske fælle **Donovan** — og de på deres felt lige så geniale herrer ved navn **Beatles, Kinks, Rolling Stones** osv.

Vi ved godt, at Ib Glindemann elsker **Stan Kenton** — det er der såmænd andre end ham, der gør. Mig f.eks. Jeg kan også godt snuppe en Bach-plade eller fem, og der er ingen der skal komme og tale nedsættende om moderne jazz til mig. Men jeg kan sgu også godt li' Beatles. Og hvorfor ikke?

— **Fordi, vil Glindemann svare, det er kommerciel spekulation. Hvorfor? spørger man, og det vidunderlige orakelsvar lyder: Fordi det er pop.**

Jeg beundrer på sin vis Glindemann som dirigent og orkesterleder. Men jeg vil tillade mig at hævde, at dømt udelukkende på musikalsk standard er f.eks. Beatles langt mere originale, langt mere begavede, end hovedparten af det lige så perfekte, men komplet personlighedsforladte standard-jazz, der udspyes over Danmarks radio som mellemfin (og derfor acceptabel) musik.

Mærkværdigt er det i hvert tilfælde, at hele bundtet af mislykkede skolelærere (og endnu mere mislykkede TV-producere) i underholdnings- og ungdomsafdelingen skriger på kvalitetsunderholdning. Og afviser den, når de får den. At de ikke kan få øje på det, der er sket i popmusikken de sidste to—tre år går over min forstand: Lad mig så klippe det ud i pap: Der er sket det, at den engelske beatrevolution ganske enkelt har været så herligt oprørsk mod den borgerlige pænhed, at ungdommens musikalske smag er blevet mere voksen, moden end de voksnes. Når folk som **Dylan** og **Donovan** og **Beatles** og **Stones** og **Who** og **Joan Baez** figurerer højt på hitlisterne, så råber jeg hurra. Herligt. Den danske statsunderholdningsfabrik læner sig træt tilbage i stolene og grynter: Så kan det ikke være godt. Hvorefter de sender bud efter 30 amatørorkestre plus **Otto Leisner** og **Niels Jørgen Kaiser** plus alle de andre og tager til gammeldaws på Vipperød Kro. Eller når det skal være rigtig fint: Laver en Cole Porter-udsendelse. Hans pop er nemlig 30 år gammel og tindrende ligegyldig — så det er helt i orden.

Hvorefter vi går over til det positive, som f.eks.:

Bert Jansch — en højt begavet engelsk blues-folkesanger, eller hvad man skal kalde ham, som netop i disse dage er på besøg i Danmark efter at **Walther Klæbel** fra **Folk Club of Denmark** og **FOLKSCENE** fik ham overtalt til at forlade sin elskede hjemby London for at være hovednummer i Sten Bramsens TV-udsendelse om folkemusik, der optoges 21. december og udsendes midt i denne måned. Efter TV-optagelsen lykkedes det **Walther Klæbel** at overtale Jansch endnu en gang. Så nu er **Jansch** igen i Danmark.

I den omtalte TV-udsendelse medvirker i øvrigt den strålende, amerikanske sangerinde **Cathryn Diana, Frankie Jackmann** og hans temperamentsfulde benzintrommende fæller, den herlige folk-blues-fyr „**Freddy Fræk**" og hans vaskebrædttævende ven „**Smukke Rene**" (som netop har indspillet plade for **Bent Christensens** nye pladeselskab). Fra Århus kommer den udmærkede traditionelle sanger **Frode Veddinge**.

Men det var Bert Jansch, jeg kom fra, og han er værd at vende tilbage til. Hans første LP er blevet en bestspiller hjemme hos mig. Først og fremmest, fordi den er enkel, swinger snormt, og fordi teksterne er ligetil og gribende uden at være sentimentale.

Det fortælles om Jasch, at han ikke har haft en guitar siden den første blev stjålet. Enhver der har hørt hans plade, vil nægte at tro på det. Han hører nemlig til blandt de fem bedste på sit instrument.

Jeg synes, der er grund til at undre sig over, at **Sir Henry and his Butlers** fører en så tilbagetrukket tilværelse, hvad angår omtale og koncertengagementer, som tilfældet er. **Sir Ole „Henry"** har altid forekommet mig at være en af de mest sympatiske beatmusikere i landet (og en af de mest intelligente), og efter at have hørt deres nye LP, tror jeg ikke det kan gøres meget bedre af nogen dansk gruppe.

Det skulle da lige være **Defenders**, hvis nye LP jeg også skulle kigge en ekstra gang på for at blive overbevist om, at det ikke var en engelsk topgruppe, der var blevet sat forkert etikette på. Forøvrigt var Defenders' sceneoptræden ved Herman's Hermits/Hollies-koncerten i helt suveræn klasse. Det er første gang, jeg har set alle medlemmer af en gruppe gå op i en så fuldendt show-enhed. Det var herligt teater.

Mens vi er ved roserne: **Peter Belli** skal have nogle for den udmærkede danske a-side „Helt igennem respektabel". Mer af den slags: God tekst med god, dobbelttydig mening, godt swing og fint harmoniarbejde.

Der er al mulig grund til at lægge mærke til navnet **STIG**. Den danske top-folkesangers første single skulle være i forretningerne nu, og efter hvad jeg hørte ved indspilningen midt i december, hvor **Cy Niklin** og **Robert** medvirkede, er det en sikker hit. Den fyr har en kommende verdensstjerne til at ligge og boble i maven.

Derimod skuffer de to første folke-LP'er fra Sonet — „En aften i folkeklubben" med Cæsar, Per Dich og Poul Dissing samt Cæsars: „Terningerne er kastet" — mig en del.

Det eneste, der virkelig fanger på de plader, er Poul Dissing. Jeg aner ikke hvorfor — men jeg synes, han er fremragende. Og det har der været og skal der nok komme en masse diskussion om.

Beatles' nye LP er sublim efter min mening. Det siges, at Bob Dylan har indsunget Norwegian Wood. Det forstår jeg. Jeg troede nemlig det var ham, der var på gæstespil på „Rubber Soul".

Og nu mens HELP er på trapperne, kan vi begynde at glæde os til Beatles-film nr. 3 — som ikke bliver den annoncerede „A talent for Loving." i hvert tilfælde ikke, hvis Paul McCartney skal bestemme.

— Vi kommer til at tage os ud som fire syngende Roy Rogers, hvis der ellers er nogen, der kan forestille sig det, siger han — og efterlyser begavede folk med begavede filmideer. Selv har han noget i tankerne, hvor Beatles spiller slemme drenge: — F. eks. denne her scene, hvor vi plyndrer en bank, går ud på gaden og ser rigtigt skyldbetyngede ud. Så kommer en panser hen til os og siger: — Er der noget galt? Og vi svarer: — Nej, hr. panser, alt er i den skønneste orden. Hvorefter vi vender os mod kameraerne og skummelt siger: — Ha, ha. Lidet aner han, at vi just har plyndret banken.

Er **Rolling Stones** begyndt at sløje af på den? Deres sidste EP tyder på det.

Bob Dylan er blevet gift, siger rygter, som hverken kan be- eller afkræftes. Iøvrigt fortæller andre rygter, at han er på trapperne i Danmark. Det lyder godt.

WHO's Pete Townshend er vildt utilfreds med den kontroversielle gruppes nye LP: — Lort det hele, siger han. Han har selv skrevet ni af numrene, så han burde vide det. Hvilket ikke skal forhindre mig i at være uenig med ham.

Donovan-koncerten var en smuk oplevelse — og trioen Cy, Maia og Robert i international klasse. De kan blive Europas **Peter, Paul and Mary**.

Efter at John Lennons far er begyndt at føre sig frem som sanger, mangler vi bare hr. Presley senior.

Defenders' Rudolf — Fire topkunstnere.

Peter Belli — Ros for „Helt igennem respektabel".

Bob Dylan — på vej til Danmark?

Sir Henry and his Butlers' nye LP — Helt i top.

ALDRENDE IDOLER

For sjovs skyld har vi samlet alle årets idolbarometre til et „Årets idolbarometer". Vi har givet 10 point, hver gang et idol stod på førstepladsen, 9 point for andenpladsen o.s.v. Hele årets topidol nr. 1–20 finder I altså på skemaet. Da vi gjorde regnskabet op, kom vi til at tænke på, at samtidig med, at vi alle er blevet et år ældre, erogså vore idoler blevet det. Vi fandt ud af, at de allerfleste af vore teenageidoler jo slet ikke længere er teenagere selv.

Det gav den fine, gamle redaktør en hel del trøst i sin alderdom. Nu synes han godt, han kunne snuppe et par år mere i redaktørstolen. Han er trods alt kun på alder med Elvis.

Og her er så lynbiografier af årets topidoler:

ELVIS PRESLEY, 31 år, debut 1954, største hit „It's Now Or Never", solgt i over 10 millioner eks.

THE BEATLES, 23–27 år, debut 1962, største hit „She Loves You".

THE ROLLING STONES, over 20 år, debut 1963, største his „Satisfaction".

CLIFF RICHARD, 26 år, debut 1958, største hit „Living „Doll".

KINKS, 18–22 år, debut 1963, største hit „You Really Got Me".

PETER BELLI, 22 år, debut 1963, største hit „Move On".

SIR HENRY, 20 år, debut med sine BUTLERS 1963, største hit „Let's go".

DEFENDERS, 18–20 år, debut 1961, største hit „Mashed Potatoes".

LOLLIPOPS, 14, 15 og 17 år, debut 1962, største hit „Oh, Girl".

JOE E. CARTER's GROUP, 18–21 år, debut 1965, valgt til Danmarks Rolling Stones.

P.J. PROBY, 27 år, debut 1953 i Houston, Texas, største hit „Hold Me".

MATADORERNE, debut 1963, største hit „Memphis Tennesee".

BEEFEATERS, ældst Søren Seirup, 22 år, yngst Flemming „Keith" Folkersen, 19 år.

HERMAN'S HERMITS, alder 17 og 18 år, debut 1964, største hit „I'm Into Something Good".

ANIMALS, Chas Chandler, ældst med 27 år, Hilton Valentine yngst med 22 år, debut 1963, største hit „House of The Rising Sun".

SOMEONES, debut 1963, største hit „Under The Boardwalk".

DONOVAN, 18 år, debut 1964, største hit „Catch The Wind".

JOHNNY REIMAR, 22 år, debut 1960, største hit „Lille fregnede Louise" med et salg på over 70.000 eksemplarer.

MANFRED MANN, debut 1963, alder 21–22 år, største hit „Do Wah Diddy-Diddy".

MILLIE, 17 år, debut 1963, største hit „My Boy Lollipop".

ÅRETS IDOL BAROMETER!

1	ELVIS PRESLEY
2	THE BEATLES
3	THE ROLLING STONES
4	CLIFF RICHARD
5	KINKS
6	PETER BELLI
7	SIR HENRY
8	DEFENDERS
9	LOLLIPOPS
10	JOE E. CARTER'S GROUP
11	P. J. PROBY
12	MATADORERNE
13	BEEFEATERS
14	HERMAN'S HERMITS
15	ANIMALS
16	SOMEONES
17	DONOVAN
18	JOHNNY REIMAR
19	MANFRED MANN
20	MILLIE

1965

MASSER AF DANSKE GRUPPER HANDLER I

★ NYHAVN 13 ★

FOR EKSEMPEL

BL. A. KAN VI NÆVNE:

JOE E. CARTER
BEEFEATERS
BEETHOVENS
BLACK-BEATS
BOOTJACKS
DEFENDERS
GIRLS BOYS
LIONS
KENNY AND THE STRINGERS
MATADORERNE
PETER BELLI og RIVALERNE
Sir HENRY
and his BUTLERS
BLACKSTONES

KIK NED I »TRETTEN« OG SE VORT STORE UDVALG I MODERIGTIGT TØJ.

ER DET UMULIGT BENYT DA KUPONEN.

THE LIONS

ALLE VARER EKSPEDERES PR. POSTEFTERKRAV VED BRUG AF NEDENSTÅENDE KUPON.

HVIS VAREN IKKE PASSER DEM, ER DE VELKOMMEN TIL INDENFOR 8 DAGE AT RETURNERE ELLER BYTTE DEN.

Bredriflede fløjlsbukser — den rigtige model, lav talje, med og uden opslag, sort, brun, beige, bordeaux, blå, rød og grå .. kr. 58,00

Grå og sorte flannels bukser — lav talje og opslag, i alle størrelser ..... kr. 48,00

Grå og sorte Jan Due bukser, flannel kr. 49,50
Stort udvalg i ternede bukser, lav talje og med opslag ..... kr. 54,00

Den berømte Lions jakke, ternede i militærfacon med skulderstropper syet i facon — 4 påsatte lommer med læg og knapper — 2 dybe faststukne læg i ryggen med åbne slidser, fås kun i Nyhavn 13 ..... kr. 138,00

Bredriflet fløjlsjakke, elegant facon med skulderstropper og skrålommer. Flere farver. — Opgiv evt. to farveønsker ..... kr. 158,00

Den kendte Nyhavns anorak, alle str.
Str. 34—40 ..... kr. 38,50
Str. 42—48 ..... kr. 41,50
Str. 50—56 ..... kr. 44,50

Anorak-kjolen, alle str. og farver kr. 44,50

Den helt nye skjorte, i fløjl, med vide ærmer og snørelukning i halsen, fås i str. 42—56 i rød—cognac—lyseblå ..... kr. 47,50

Restparti i lys småternet strygefri skjorter i str. 37—44 ..... kr. 19,85

Den moderne stortrøje, føres i blå og sort kr. 89,00 ..... kr. 98,00 ..... kr. 135,00

Hit sejldugstasken, hvid ..... kr. 7,85
Hit sejldugstasken, blå, sort, grøn kr. 8,85

Ørkenstøvler, Coles org. engelsk, fås i brun og sandfarvet i str. 36—38½ .... kr. 64,00
og i str. 39—45 ..... kr. 74,00

Haverhill ørkenstøvle i mørk beige, str. 35—40 til damer koster ..... kr. 59,50
39—45 til herrer koster ..... kr. 64,00

Lammeskindspelse:
Hvid pjækkert med krave kr. 360,00—375,00
Hvid pjækkert med hætte ..... kr. 398,00

Lange:
Hvid pels med krave ..... kr. 488,00
Hvid pels med hætte ..... kr. 548,00

Brune rulamspjækkert, elegant, fås i str. Lille—Mellem—Stor ..... kr. 585,00

Skønne hvide canadiske vaskebjørnspelse — meget fint forarbejdet, egen import, fås i str. 42—56, kun ..... kr. 458,00

Lammeskindsluffer:
Hvide koster i str. Li—M—St. .. kr. 24,50
Brune koster i str. Li—M—St .. kr. 34,50

Lammeskindskamikker, støvler til indendørsbrug, fås i hvide, blå, røde, grønne og koster
Str. 20—24 i hvide ..... kr. 22,50
Str. 20—24 i kulørte ..... kr. 26,50
Str. 25—29 i hvide ..... kr. 25,00
Str. 25—29 i kulørte ..... kr. 29,00
Str. 30—39 i hvide ..... kr. 28,50
Str. 30—39 i kulørte ..... kr. 32,50
Str. 40—42 i hvide ..... kr. 31,50
Str. 40—42 i kulørte ..... kr. 35,50
Str. 43—44 i hvide ..... kr. 32,50
Str. 43—44 i kulørte ..... kr. 36,50
Str. 45—46 i hvide ..... kr. 33,50
Str. 45—46 i kulørte ..... kr. 37,50

Wrangler cowboybukser i blå fra str. 6 år.
Str. 6—8—10 år koster ..... kr. 32,85
Str. 12—13—14—15—16 år .... kr. 37,85
Str. livvidde 76—102 cm ..... kr. 42,00
Og i fløjl brun, og sort, alle str. kr. 42,50

Lakfrakker i trench-coat facon, frostfri — smart model, sort, rød, hvid kr.59,00

Fløjlsanorakker, den rigtige facon, er smart overtøj til vinteren, opgiv farve og str. — 34—56 ..... kr. 54,00

Håndhæklede hjelme, fås i alle farver, opgiv farve, evt. 2 farveønsker ..... kr. 23,50

Nappatrench-coat, blå, sort, rød kr. 398,00

BEAT 20

Jeg bestiller herved:

..... stk. ..... à kr. .....
..... stk. ..... à kr. .....
..... stk. ..... à kr. .....
..... stk. ..... à kr. .....
..... stk. ..... à kr. .....
..... stk. ..... à kr. .....

★

Mine mål:

skulderbredde .....
livvidde .....
hofter .....
indv. skridtmål .....

★

som bedes tilsendt til nedenstående adresse pr. efterkrav:

Navn .....
Gade .....
By .....

Brug venligst denne kupon.

★

NYHAVNS SKIBSHANDEL
POSTORDREAFDL.
NYHAVN 13
KBH. K.

TAK FOR SIDST, JOHNNY!

Beatles' jule-TV-show blev til som tak til den mand, der gav de fire berømte drenge den store startchance.

Beatles sagde nej til alle TV-tilbud i 1965 — undtagen eet: TV-produceren Johnny Hamp bad dem lave et 1965-TV-show. Da sagde de ja. Det ja var et „Tak for sidst, Johnny." Hamp var nemlig manden, som gav de dengang totalt ukendte Beatles den store TV-chance, som betød deres raketstart i showbusiness.

Det er forsåvidt rigtigt nok, at The Beatles begyndte i Hamburg's Star Club. Men mange har slået de første guitarakkorder an dernede uden dog senere at komme i rampelyset. Denne vej kunne også Beatles være kommet ind på, om ikke den ganske unge TV-producer **Johnny Hamp** havde hørt dem spille og i gruppen set det, der totalt skulle forny poppen.

Dengang, som nu, var Johnny Hamp producer af underholdningsshows ved Manchester Granada — og den dag for godt tre år siden, da han satte Beatles på i et af sine shows, risikerede han ikke blot en balle, men sit job og hele sin fremtid indenfor branchen.

Johnny Hamps tro blev så afgjort ikke beskæmmet. Vi ved alle, hvad der siden er sket. Men The Beatles glemte heller ikke den mand, som satsede på dem, da ingen andre ville, som risikerede sit job på noget, han rettelig mente var fremtiden i poppen. Beatles kvitterede med at sige „ja tak", da Johnny Hamp bad dem medvirke i et show bygget op om lutter Beatles-kompositioner.

Der deltog en række udøvende kunstnere, men som i første række var en præsentationsbakke, hvorpå seerne fik serveret de bedste af de mange, mange Beatles-kompositioner, som i tre år har fået alverden fra arbejdsmand til tronfølger til at nynne „Yeah, Yeah, Yeah".

Naturligvis var The Beatles selv det store midtpunkt i showet. Det indledtes med, at Paul McCartney sang „Yesterday" med strygerbaggrund af Fritz Spiegel's orkester.

Fritz Spiegels kammerorkester præsenteres her af både Paul McCartney og John Lennon, før de slår an til Paul's solo „Yesterday". ←

→ **George Harrison, Paul McCartney og John Lennon tænder op, mens de venter på, at der er klar til optagelse.**

Dette nummer fulgtes op af korpiger, som både sang og dansede til Beatles-musik, men mange kendte navne — flere skyldte Beatles-kompositionerne deres succes — deltog, som f. eks. **Peter and Gordon**, der med Beatles-melodien „World Without Love" toppede hitlisterne i England. Også Skotlands ukronede popdronning, 16-årige **Lulu** var med og noterede sig for en

FRANTZ SECHER **skriver:**

← **Showets mange dejlige damer var fra tid til anden ved at stjæle billedet fra Beatles. Peter and Gordon tænker vist ikke på „A World Without Love".**

→ **I showet gav Skotlands Lulu sin „Shout", melodien, som med ét slog hendes navn fast.**

Tre af showets langbenede danserinder nyder fra et stillads Paul McCartney's „Yesterday".

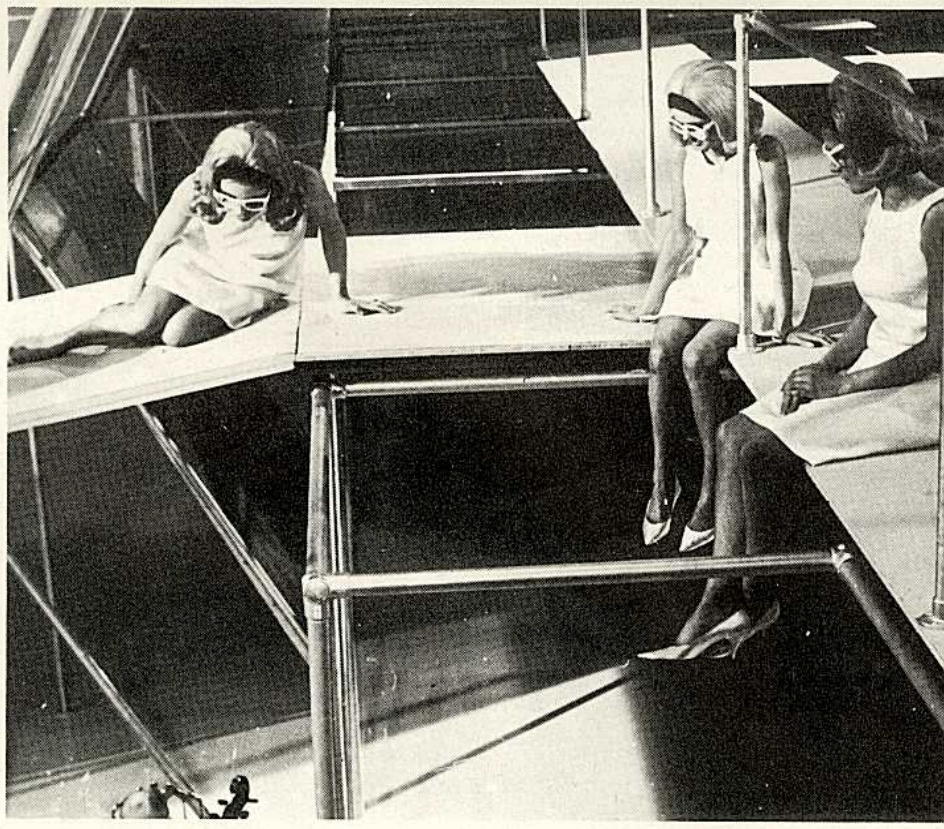

Selvom The Beatles skulle være let kendelige, selv på stor afstand, har denne unge dame, som medvirkede i showet, villet helgardere sig og medbragte en riffel med kikkertsigte.

stor personlig succes med sin dynamiske sang og sceneoptræden.

Negersangerinden **Esther Philips** deltog efter speciel invitation fra The Beatles selv. De havde hørt hendes version af „And I Love Her".

Den engelske spindeside var værdigt repræsenteret af **Cilla Black**, hvis kunnen fik folk til at undre sig noget over, at hendes navn i de senere måneder ikke har været en så flittig hitlistegæst som før.

Showet beviste endnu engang, at selv om Beatles tilsyneladende laver hits på samlebånd, er de så ganske afgjort ikke skåret over samme læst.

Melodierne er langt mere varierede, end man før har hørt det i poppens historie.

Deres melodier blev i showet udsat for fuldt orkester, strygekvartet, musical-behandling og sidst, men absolut ikke mindst, fremført med musikalitet og charme af de uforlignelige Beatles, der stadig fornyr sig, uden dog at miste deres særpræg. Eller som John Lennon synger det på deres nyeste plade „We Can Work It Out."

Desværre er der ikke opgivet navn på damen, men man kunne fristes til at sige med The Beatles „I Wanna Hold Your Hand".

Det er ikke Jeanne D'Arc, der er genopstået. Hvem ville kunne finde på at brænde denne yndige danserinde fra Beatles' showet af? Hun er for resten en „Goldfinger"-parodi.

John Lennon prøver sit ny orgel ved prøverne på Beatles' juleshow, som sendtes over Granada-TV i Manchester.

„I am HERMAN The First, I am ..."

Peter „Herman" Noone slutter her sin spændende selvbiografi om vejen til poptoppen. Første artikel stod i BEAT nr. 21 i 1965.

Jeg meldte mig på Granadas Manchester hovedkontor med håret redt pænt tilbage og et nyt sæt tøj med et pænt bundet slips.

Prøven var med henblik på en rolle i serien „Knight Errant", og jeg fik den.

Da jeg så studiet blev jeg rædselsslagen over alle de lys og TV-udstyr. Jeg havde en rolle i et afsnit om julen og skulle synge „The Holly And The Ivy", og jeg vil tro, jeg var på skærmen i tre minutter. Det var min TV-debut.

Så forlod jeg St. Bede's, og nu vidste jeg naturligvis, hvad jeg skulle være, nemlig en stor TV-stjerne, kongen over alle TV-stjerner.

Jeg flyttede til Stratford Realskole, og rent akademisk kan man nok sige, at det gik nedad bakke for mig, men det skal jeg fortælle om et øjeblik.

En uge efter min optræden i „Knight's Errant" fik jeg tilbudt en rolle i endnu en serie: „Family Solicitor".

Denne gang var rollen større, og jeg var ude af mig selv af skræk. Jeg læste og læste på rollen, og hver gang, vi nåede til prøverne, havde jeg glemt det hele. På premiereaftenen var det alligevel i orden. Jeg havde rollen som en skoleelev, der trådte frem for at redde skolens ære.

Afsnittet blev filmatiseret, så jeg havde lejlighed til at se mig selv på film, og jeg syntes ganske ærligt, at det var en fantastisk præstation. Der var ingen tvivl. Jeg ville blive en af TV's helt store.

Jeg hjalp vist ikke mig selv ret meget, da jeg kort efter meldte mig ind på **Swinton And Pendlebury Amatørdramatiske Selskab**, som søgte skuespillere til forestillingen „The Sky's The Limit". Jeg kom for sent og det eneste, man kunne tilbyde mig, var rollen som sufflør.

Jeg tog den og stillede den første aften. Halvejs gennem forestillingen følte jeg mig dårlig tilpas og gik. Jeg ved ikke rigtigt, om man savnede mig. Jeg vendte ikke tilbage.

Efter denne første rolle i „Family Solicitor" fik jeg en rolle i „Saki"-serien og en måned senere i „Coronation Street."

I den sidste rolle så man mig først sidde udenfor Ena Sharples dør og spille marmorkugler. I næste akt løb jeg op og ned ad gaden, og derefter bragte jeg aviser ud. Til slut fik jeg rollen som Len Fairclough's søn.

Jeg var 14 år, tænkte på piger det meste af tiden og var ved at blive meget tøjbevidst. Jeg skulle absolut have alt det „rigtige", snævre cowboybukser og alt det andet.

Jeg gemte det hele langt væk i vores garage, og hver aften sneg jeg mig på alle fire ud til gemmestedet, for at mine forældre ikke skulle se mig. Så skiftede jeg og gik i byen. Lige før julen 1962 spillede en ny gruppe i vores ungdomsklub, The Flixton Institute, ved et selskab, og alle gæsterne måtte op og synge.

Jeg var lidt genert og havde faktisk ikke lyst, men de andre skubbede mig op foran gruppen, og jeg sang den eneste sang, jeg kendte, „I'll Never Dance Again" (den findes nu på vor LP).

Herman (1962) fotograferet ved familiens klaver, mens han forbereder sin kommende stjernetilværelse.

Så gik det hverken værre eller bedre, end at gruppen kort tid efter gik i opløsning. To af dem gik i én retning, tre gik i en anden. De sidstes retning fulgte jeg, idet de tidligt i 1963 bad mig om at blive deres sanger. Vi kaldte os selv **Pete Novak and The Heartbeats.**

Vi øvede os og fik lært otte numre og fik vort første engagement i en fodboldklub i Urmston, hvor vi skulle spille i to timer for et honorar af 90 kroner. Hvordan man end ser på det, kommer man ikke langt med otte numre til en spilletid på to timer. Vi måtte spille dem igen og igen, og for at gøre det mindre åbenlyst, spillede gutterne nogle instrumentalnumre ind imellem.

Derefter begyndte vi at lære Beatlesnumre. Seks måneder efter, vi var startet, var honoraret steget til 200 kroner. Vi spillede i ungdomsklubben i Hertford, nær mit hjem i Davyhulme, da vor nuværende manager **Harvey Lisberg** en aften besøgte klubben og „opdagede" os.

Herman's første optræden med The Hermits. Vi var ikke særlig gode dengang, indrømmer Herman.

Efterhånden så vi ganske respektable ud. Jeg bar en habit i blåtgyldent lamé, og gutterne havde læderveste på. Harvey lovede at skaffe os 300 kroner pr. aften.

Han begyndte med at skaffe os engagementer i teenageklubber i Manchester, og derefter begyndte vi at komme videre omkring.

Vi rejste for første gang sydpå, da en London-agent fik øje på os og arrangerede en prøveoptagelse for E.M.I., som er det selskab, der udsender vores plader nu.

Men vi klarede ikke prøven. Så dårlige var vi; det er helt ærligt. Vi fik besked på at tage tilbage til Manchester og finde os nogle jobs, før vi helt havde spildt vore liv. Vi prøvede andre grammofonselskaber, men der fortalte man os stort set det samme, så vi tog virkeligt tilbage til Manchester — for at træne endnu hårdere.

Imidlertid ændredes gruppens udseende, da tre medlemmer forlod den og lod mig og Carl alene tilbage. Til os sluttede sig nu **Keith Hopwood**, trommeslageren **Barry Whitwarm** og **Derek „Lek" Leckenby.** Gruppen fik dermed det udseende, den har idag.

Vi havde ændret navn til Herman's Hermits. Gutterne syntes, jeg lignede en dreng ved navn Sherman fra en TV-tegneserie, som hed The Bullwinkle Show. „Sherman" blev til „Herman", og Hermits kom af sig selv.

Vi blev bedre, men kom stadig ingen steder. Så bedredes det lidt, da Harvey overtalte den uafhængige pladeproducent **Micki Most** til at lytte til os. Mickie lyttede også, men sagde, at vi måtte blive endnu bedre, før han ville indspille plade med os.

Vi arbejdede hårdere endnu, og Micki lyttede til os endnu engang. Vi spillede i **The Beachcomber** i Bolton, og havde nu fået en hel del fans, så Micki indvilgede i at indspille en plade med os.

Det var i juli 1964, og vi var heldige nok til at nå toppen med „I'm Into Something Good." Så gik det stærkt for os.

Når vi ikke arbejder, er gutterne og jeg vanligvis sammen. I London er vort „hjem" et hotel ikke langt fra Edgware Road. Vi er vant til de folk, der er der, og de til os, så det passer os udmærket.

Naturligvis tilbringer jeg nu om stunder en del tid med at rejse, og det bryder jeg mig faktisk ikke meget om. Selvfølgelig er det rigtigt nok, at vi får set en masse spændende steder og alt det der, men alt det rejseri ind imellem trætter mig.

Når vi flyver, kører i bil eller i tog, så sover jeg, eller læser. Jeg er James Bond-fan og har læst alle Bond-bøger. Nu er jeg i gang med **Mickey Spillane.** Jeg kan også lide at svømme, når jeg får lejlighed til det.

Forresten er jeg en rigtig syvsover. Normalt går jeg ikke tidligt i seng, og jeg hader at stå tidligt op. Det er heller ikke den nemmeste sag i verden at få mig vækket. Gutterne sværger på, at eksploderer en bombe i stuen ved siden af, ville det ikke være nok, og når jeg så endelig vågner, varer det noget, før jeg rigtigt er mig selv. Et stykke tid er jeg slet ikke **Peter Noone.**

Det er vel kun naturligt, at jeg savner nogle af hjemmets bekvemmeligheder med al den rejsen. Måske et af de største savn er mors mad. Jeg ved godt, jeg ikke er den første til at sige sådan noget, men det er altså sandt.

Jeg har forsøgt selv at lave mad, men måske det ville være bedre ikke at komme nærmere ind på det.

Lad os bare nøjes med at sige, at mine anstrengelser ikke har været nogen overvældende succes.

Som så meget andet sætter jeg pris på en bøf, og mor tillaver dem helt rigtigt.

En anden ting, jeg sætter pris på, er tøj, både smarte habitter og fritidstøj. Jeg mister ofte den ene sok til et par, et slips, en jakke, efter at fans har „fourageret" i vores garderobe, men det ligesom hører med til det hele, og jeg har ikke noget imod det.

En veninde? Nej, der er ikke nogen speciel, bare veninder, endnu da.

På et tidligt tidspunkt af vor pladekarriere blev vi spurgt om, hvilke ambitioner vi havde. Vi sagde, at vi gerne ville have en hit, besøge Amerika og træffe Elvis.

Alle disse ønsker er blevet opfyldt, og vi er glade for, at lykkens gudinde har smilet til os, som hun var. Men alt det, vi har opnået, ville ikke have været muligt uden hjælpen fra en gruppe gode venner, som vi siger hjerteligt „tak".

Men hvad er der da sket med alle de drømme, som jeg fortalte om i sidste uge. Om Peter Noone, den store specoalist i Harley Street (Londons lægegade), eller med Peter Noone, den store filmstjerne, eller med Peter Noone, den store TV-skuespiller?

De er allesammen glemt, men skidt med det, verden må klare sig foruden. Det var så min livshistorie, til dato.

Nyeste billede af vor ven. Herman og hans Hermits fotograferet under deres besøg i Danmark for en god måneds tid siden.

GEORGE HARRISON

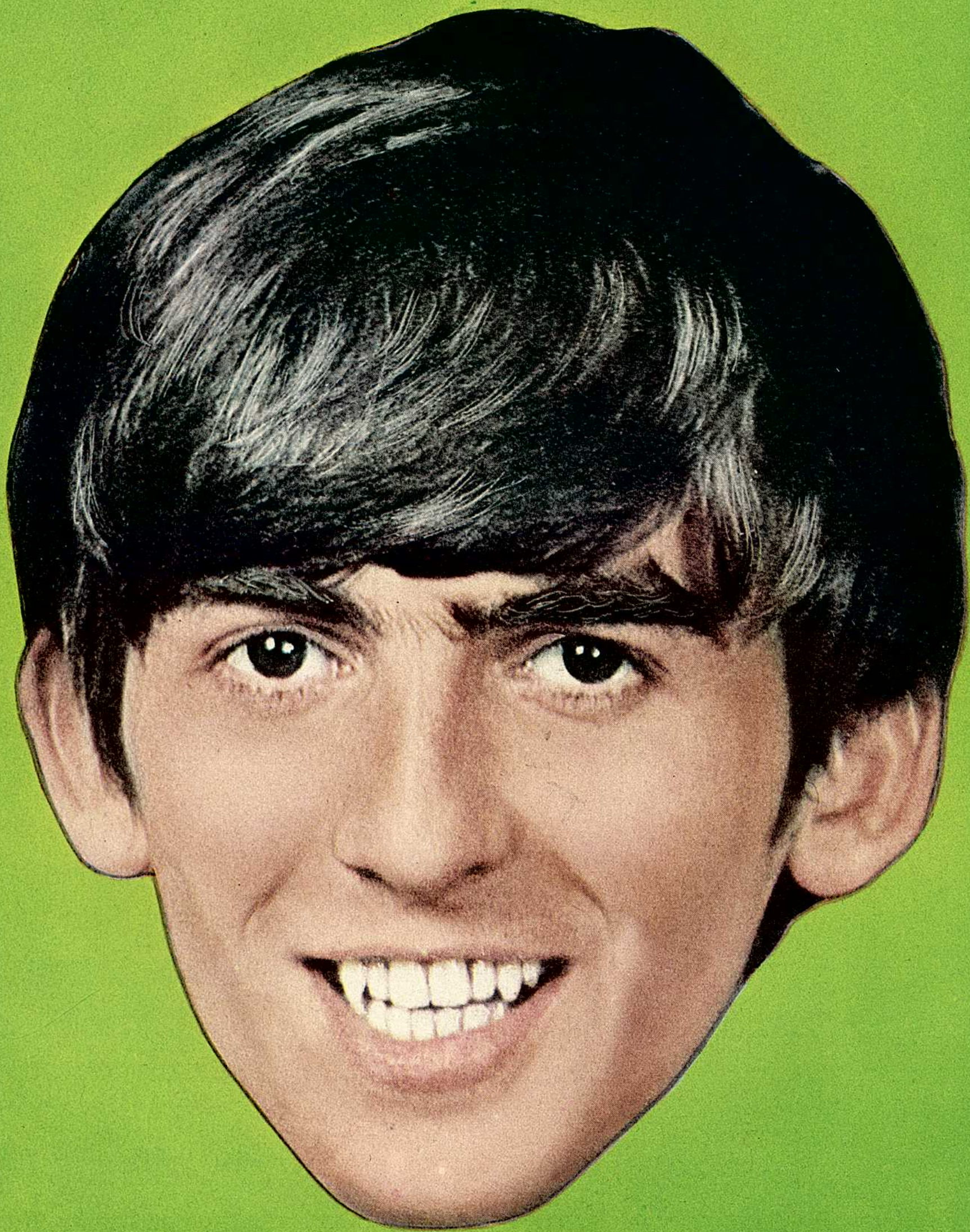

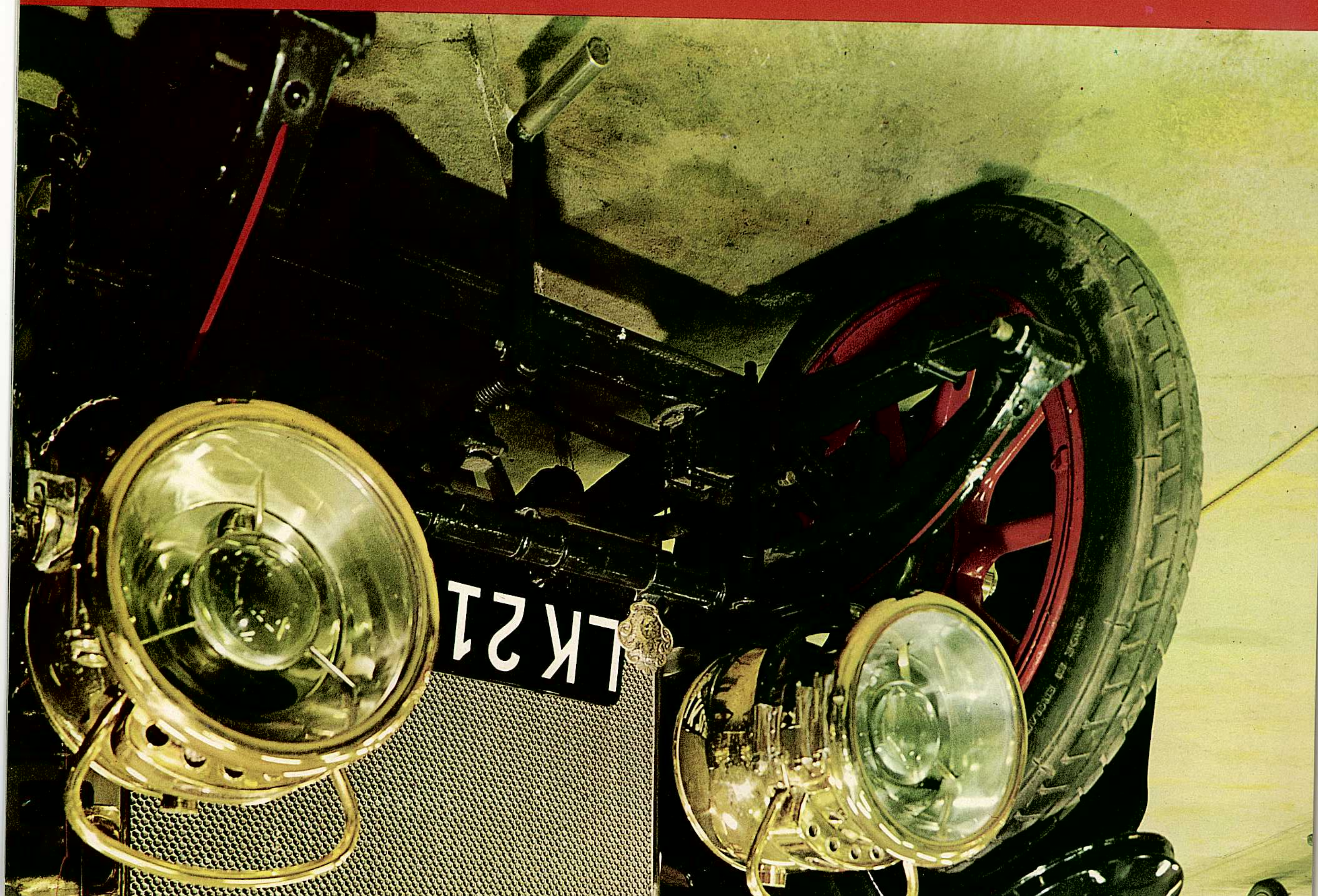
TK21

DANNY AND
THE ROYAL
STRINGS

DONOVAN

DYR DAG for DONOVAN

Donovan er påpasselig med sine penge, men ikke fedtet. Han er ikke bange for at ofre en dagløn, hvis der er en bestemt ting, han vil have. Ja, i sådanne tilfælde spørger han overhovedet ikke om prisen.

Men man kan selvfølgelig også hurtigt skønne, om en ting koster mere end daglønnen, når man hører til den kategori kunstnere, der tjener mere end 25.000 kr. om dagen.

BEAT fulgte Donovan på indkøbsturne i Københavns antikvitetsforretninger. Samlet indkøbsregning: 10.000 danske kroner.

500 kr. for lampen, 650 kr. for de tre glashåndtag, og så sengetæpperne ... Det bliver hurtigt til mange penge, må jeg sige.

ERIK HAAEST skriver:

Han kan i øvrigt heller aldrig nå at bruge en dagløn om dagen, for der skal være jordskælv, TV-optagelse eller krummer i sengen for at få Donovan op, mens det er lyst.

Når han endelig er på højkant, er Donovan en virkelig flinker fyr. Vi ved det, for vi lovede ham efter koncerten i Tivolis Koncertsat at gå med ham ud i København og købe antikviteter. Vi holdt vores løfte — tilmed flere dage i træk. De første dage tog vi hjem med uforrettet hjælpesag. Når klokken var blevet halvseks aften, uden at Donovan havde været til at ruske liv i, tjente det ikke noget formål at vente, eftersom butikkerne lukker ved den tid.

For resten ansatte Donovan i sin tid vennen „Gipsy" som road-manager, netop for at have en, der kunne sørge for at få ham op til tiden.

Nu har Donovans far, **Mr. Donald Leitch**, som samtidig er Donovans manager, overtaget vækkehvervet, eftersom det viste sig, at „Gipsy" var endnu mere håbløs til at komme op end Donovan.

Nå, men endelig en dag var vi heldige at se vor folkesyngende ven komme ned ad trapperne på Hotel Marina, endnu mens dagregnen dryppede fra træer og tage.

Hurtig morgenmad (klokken var godt tre om eftermiddagen), og så afsted til staden.

Vi stilede direkte mod Kompagnistræde, Læderstræde og Nyhavn, for Donovan havde gjort klart, at han hovedsagelig var interesseret i antikviteter.

Dem havde han for resten god forstand på. Det krævede ikke lange diskussioner at finde, hvad han søgte — hvilket var udmærket, eftersom det kneb med tiden.

Det blev til kniplede og hæklede sengetæpper, et Louis XVI-skrin, et smukt, fløjlsindbundet fotoalbum med sjove, gamle fotografier fra omkring 1870'erne, et par petit-point-tasker, nogle lamper, et par sjove, kinesiske vaser og enkelte andre småting. Samlet regning fra de tre antikvitetsforretninger, vi købte noget i: Godt 10.000 kroner.

Dertil kom en moderne lampe, som vi fandt i Illums Bolighus. Det var til en veninde, fortalte Donovan. Det andet var til hans nyerhvervede lejlighed i London.

Men så havde vi også brugt penge nok for denne gang, mente Donovan.

Ganske vist var vi inde for at se på ægte persiske tæpper. De kostede fra 10.000 til 30.000 kr. stykket.

— Nul, sagde Donovan. — Så meget er der bestemt ingen grund til at give for et tæppe.

Næste side:
Donovan og „Cæsar" blev perlevenner.

I Illums bolighus fandt Donovan, „Gipsy" (i midten) og far Donald lige den moderne lampe, som Donovans veninde har ønsket sig.

Hos Dirch Passers mor i Nyhavn købte Donovan ind for tusinder af kroner.

CÆSAR og DONOVAN blev perlevenner

– Jeg ved ikke, hvordan du har det, Cæsar. Men for mig er en tur ned ved havnen en nødvendighed. Ellers kvæles jeg i storbyens kvalmende luft.

– Jeg går hver dag en tur ned til havnen, Donovan. Men af en anden grund. Jeg går ned for at længes til de fjerne lande, jeg så i mine år som sømand. Men jeg trives bedst i baggårdsmilieuet. Jeg er født i det mørke Nørrebro-København. Jeg trives bedst her.

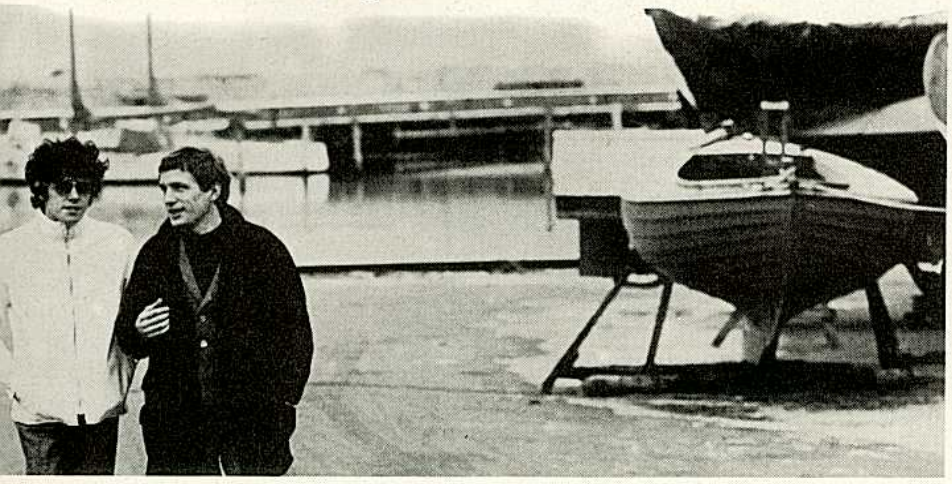

– Et er vi enige om: Et lille besøg i baren – selv om du vil have en øl, Cæsar, og jeg et glas mælk.

Englands og Danmarks folkesangere Donovan og Cæsar nåede i de otte dage, Donovan opholdt sig i Skandinavien at blive meget gode venner.

De mødtes første gang ved koncerten i Tivolis Koncertsal, og Cæsar fulgte senere med sin engelske ven til Sverige, hvor han optrådte ved de sidste koncerter på Donovan-turneen.

Ind imellem var de sammen privat. Cæsar besøgte flere gange Donovan på Hotel Marina, og inde i København daskede de omkring og så på byens skyggesider, hvor de begge føler sig bedst tilpas.

Cæsar viste Donovan de gamle, smukke baggårde i det indre København, og Donovan fortalte under turen langs Gammel Strand om sin kærlighed til havne og strande, hvor han føler sig mere fri end i de larmende gader.

Cæsar blev inviteret til at besøge Donovan i London, hvis han kommer på de kanter, og Donovan lovede til gengæld Cæsar at besøge ham, når han – forhåbentlig inden længe – vender tilbage til Skandinavien.

DONOVAN I TV

De, der ikke havde lejlighed til at opleve folkesangeren Donovan i koncertsalene i Skandinavien, får en fin mulighed for at se og høre ham på fjernsynsskærmen.

Ikke mindre end to ganske skal vi opleve Donovan på TV.

I København indsang han to sange til brug for den nye TV-serie „Weekend", som indledes 22. januar og løber resten af vinteren.

I Stockholm optog man et 30-minutters program til Nordvisionen.

Uden dikkedarer af nogen art sidder Donovan i studiet og synger og spiller.

Hvornår dette program sendes, vides endnu ikke. Men det bliver i hvert fald i vinter. Vær opmærksom på fjernsynsprogrammerne.

Sådan oplevede vi Donovan på scenen i Tivolis koncertsal. Sådan skal vi om få dage opleve ham i fjernsynet. En stille fyr, en løjerlig påklædning, et inciterende og gribende talent.

→

←

Donovan traf også andre af vore hjemlige folkesangere end Cæsar. Bag scenen i Tivolis Koncertsal hygger han sig her med Danmarks dygtigste folkesangergruppe Cy (tv.), Maia og Robert.

RILLE·RACE

JØRGEN JENSEN skriver om de nye plader

Roy Orbison: Crawling back/If you can't say something nice (London)
Roy Orbison er en af de få sangere, som ikke behøver at skifte stil for at holde sig på toppen. Crawling back er en stille og god melodi.

The Fourmost: First and Fourmost, LP (Parlaphone)
Sang og musik er helt på toppen, men jeg har ikke fundet ud af, om de på pladen prøver på at efterligne, eller om de laver grin med nogle af melodierne, bl.a. Heebie Jeebie, Baby sittin' boogie, Girls, Girls, Girls.

Defenders: Defenders LP (Sonet)
En meget frisk og underholdende plade med en lige så underholdende dansk gruppe. Indholdet strækker sig meget vidt, lige fra den hårde beat-rytme til western og folkemusik. Af de mest iørefaldende melodier kan nævnes: Surprise' Surprise, Lil Liza Jane, The Folk Singer og Jump Back.

P.J. Proby: P.J. Proby, LP (Liberty)
Alle numrene er taget fra de bedste singleplader, bl.a. Apologise — Somewhere Stagger Lee — Thats means a lot.

Len Barry: 1-2-3/Bullseye (Brunswick)
Melodien 1-2-3 har snart toppet de engelske hitlister i flere uger, så hvorfor skulle der ikke være en chance herhjemme.

The Beatles: We can work it out/Day tripper
Help! En ny single, et nyt hit.

Johnny Rivers: Where have all the flowers gone/Catch the wind (Liberty)
Melodierne kender alle vist. „Catch the wind", Donovans første hit, er her lige så god, dog lidt mere poppet.

Marianne Faithfull: Yesterday/Oh look around you (Decca)
En meget charmerende version af den populære melodi „Yesterday".

Roy Head: Treat her right/So long my love
Både solisten og pladeselskabet har vist glemt, at rock-tiden er passé.

The Rolling Stones: Se said yaeh/Gotta get away — Talkin' about you/The singer not the song, EP (Decca)
To af numrene er gamle kendinge, som her bliver fyret af i rigtig „stones" stil. De to andre numre er selvkomponerede og lige så spændende at lytte til.

The Who: My Generation, LP (Brunswick)

The Who's sceneoptræden og plader er to vidt forskellige ting. De fleste kender dem desværre kun for deres vilde sceneoptræden og derved har har de fået skræk for deres plader. Jeg tror, de, som har hørt pladen, vil være enige med mig i, at det er det bedste siden Beatles. Mange siger, at det ikke er svært at lave larm på en guitar, men at få en guitar til at lyde som et klaver er vel noget af et kunststykke.

Ligesom der på Beatles' plader for det meste står (Lennon—McCartney) står der på The Who's plader (Townshend), hvilket står for singleguitaristen Pete Townshend. Titlen „My Generation" er foruden titel til LP'en også titel til en melodi på pladen, som i singleudgaven hurtigt nærmer sig guldpladen for en solgt million.

THE SEEKERS: The Carnival is over/We shall not be moved (HMV)

To dårlige og uinteressante melodier fra den ellers gode gruppe.

THE ALEXANDER BROTHERS: „Millions of Roses/Married by the Bibel (PYE)
Det er ligefrem en nydelse at lytte til denne plade. To gode melodier. To gode sangere.

Beatles: Rubber Soul, LP (Parlaphone)
Man skulle tro at Paul og John laver melodier lige så hurtigt, som høns lægger æg. (Lennon - McCartney) står der på de tolv ud af fjorten melodier, pladen indeholder, hvilket vil sige, at det er splinternye melodier og ideer. Ringo og Paul beviser her, at de også kan spille andet end trommer og bas. På melodien „I'm looking through you" spiller Ringo hammond-orgel, og Paul spiller piano på tre af melodierne.

Dandy Swingers: He's a loser/All the things (Oktav)
Hvis jeg på denne plade skal sammenligne dem med en engelsk gruppe, må det blive The Beatles. Musikken og vocalharmonierne er helt perfekte.

Them: Mystic Eyes/If you and I could be as two (Decca)
Begge numrene er fra LP'en THEM. Mystic Eyes er et hurtigt og taktfast nummer, hvor der ikke bliver sparet på mundharpen. Gruppens store plus er helt sikkert sangeren, hvilket man også kan høre af bagsiden.

Sir Henry and his Butlers: Sir Henry and his Butlers, LP (Columbia)
Jeg tror nok man kan sige, at Sir Henry and his Butlers foruden at være et af de mest populære, samtidig er et af de mest pladesælgende beatorkestre herhjemme i dag. Først „Let's go", som blev solgt i over 60.000 eksemplarer, dernæst LP'en „Sir Henry and his Butlers are serving you", som opnåede en tredieplads på den danske LP bestsellerliste. Og nu LP nr. 2, som efter min mening burde slå alle tidligere rekorder. Pladen indeholder mange nyheder og hovedsageligt folkemusik. At der er forskellige meninger om melodier, er ikke noget nyt, hvilket man også kan se på pladeomslaget, hvor orkestermedlemmerne hver for sig nævner sine favoritmelodier. Hvis jeg også tager mine favoritmelodier med, vil man alligevel støde på nogle, man kan blive enige om, bl.a. „Don't send me no flowers", „Hey sahlo-ney", „Beautiful brown eyes" og „My baby don't care".

Tom Jones: Thunderball/Key to my hearth (Decca)
Tom Jones er snart specialist i filmmusik, først What's new pussycat og nu Thunderball, som er titlen til den nye Agent 007 film.

POP I TV

Den, der kan forklare TV-ledelsens dispositioner for os tungnemme her på BEAT, vinder noget.

I årevis har man nu nægtet at bringe pop og pigtråd med den begrundelse, at „kvaliteten ikke er god nok."

Nu falder man pludselig på maven for pop og pigtråd og folkesang og laver udsendelser i massevis.

Nu skulle vi måske falde i besvimelse af fryd. Det gør vi bare ikke.

Bevares, vi fryder os over udsendelsen med danske folkesangere i TV på mandag d. 10. januar.

Vi fryder os også over Palle Holgersen og Palle Mogensens nye ungdomsserie „Klart studie" — som netop skal bringe pop og pigtråd. Den kommer en gang om måneden vinteren ud, første gang 15. januar.

Men vi kan saftsuseme ikke få ind i vore hoveder, hvorfor TV — når de endelig langt om længe tager sig sammen til at bringe pop — så vælger den mindre gode popkvalitet, før man har præsenteret den bedste.

Har udlandet — bortset fra England — noget pop og pigtråd, som er bedre end Defenders, Peter Belli og rivalerne, Hitmakers, Sir Henry and his Butlers, Rocking Ghosts, Matadorerne, Melvis and The Gentlemen o.s.v.? Vel har de ej.

Dem springer man over på grund af „manglende kvalitet". I stedet falder man så på røven (et meget fint ord i folkesangersproget, ofte anvendt i dansk TV) for drengesangeren Flemming Arlett, (hvem er han?), sangerinden Anisette Hansen (Kvalifikation: Hun er lillesøster til en tidligere barnefilmskuespillerinde, Rudi Hansen, nu gift med en tidligere landsholdsfodboldspiller Harald Nielsen), en basunist (som produceren Palle Holgersen ikke en gang kan huske navnet på), parodisten Alvin Linnemann (28 år), The Zorros samt Hanne og Los Flamingos. Al ære og respekt for de nævnte grupper. De er såmænd ikke værst. Men de når altså ikke kvalitetsgrupperne til sokkeholderne.

Men selvfølgelig: Så får TV da overbevist alderdomshjemmene (inclusive dagbladenes gamle anmeldere) om, at „pop og pigtråd kvalitetsmæssigt ikke er godt nok".

Erik Haaest

Kan det betale sig?

KURT SKJOLDBY skriver:

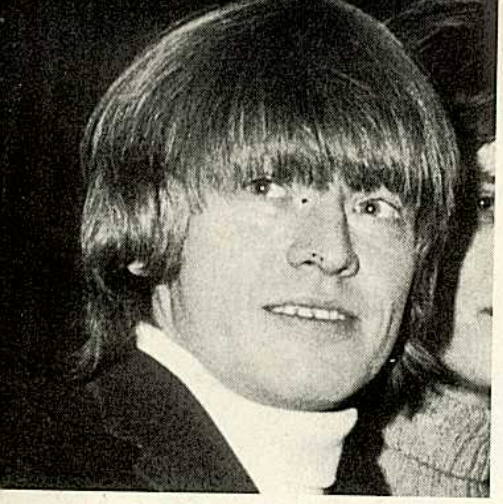

Brian Jones — hvad med ham?

Det hænder af og til, at der springer en „bombe" indenfor musikverdenen, f.eks. når en kendt musiker i en gruppe pludselig får den idé, at han vil forsøge sig som solist seneste eksempel: Brian Jones.

Men hvordan går det ham, og hvordan går det den gruppe, som mange gange står uden sin mest populære musiker — for det er jo som regel ham, der springer fra. Vi skal i denne artikel give en række eksempler på, hvordan det går og man kan så stille det spørgsmål: Kan det betale sig at springe fra?

Vi kan begynde med at se lidt nærmere på en gruppe som den engelske The Shadows. Her forlod Tony Meehan denne gruppe i 1961. Tony sprang dog ikke fra for at forsøge sig som solist, men derimod som fast arrangør og trommeslager hos pladeselskabet „Decca".

Derimod sprang bassisten Jet Harris året efter for at forsøge sig som solist. Jet Harris var på dette tidspunkt meget populær og mente altså at han havde en god chance som solist. Hans første plade „Besame Mucho" gik også ind på hitlisten og Jet fik i det kommende år en række succer'er, men det er en kendsgerning at popularitet har været stærkt dalende og det er vel nok et spørgsmål om man ikke allerede nu betragter Jet Harris som færdig. The Shadows derimod har ingen skade taget af dette, men er stadig lige populære.

De danske The Four Jacks havde i Otto Brandenburg en ung mand som også tog chancen og sprang fra en meget solid og godt syngende sanggruppe. Otto klarede imidlertid denne opgave fint og var en overgang Danmarks mest populære sanger og er stadig godt med. Four Jacks kørte videre i lang tid efter, men er nu opløst dog af andre grunde.

Allan Price — måske succes.

Den engelske gruppe The Tornados med verdensslageren „Telstar" var en af de mest lovende grupper i England. Kun ca. et år efter deres store succes, sprang den lyshårede tyskfødte Heinz fra og forsøgte sig som solist. Han fik straks succes med sin hyldestplade til Eddie Cochran, „Just like Eddie" og nåede endnu et par hits. Men mens Heinz var en udmærket guitarist, havde han ikke meget stemme, og han magtede faktisk slet ikke at optræde som solist. Han er i dag helt færdig i England. Gruppen the Tornados gled også lige så stille helt i baggrunden og er i dag opløst.

Danmarks første og dygtige pigtrådsgruppe The Clifters havde for 3 år siden mange instrumental- og vocalhits og havde en dygtig sanger i Reimer Kristensen. Men Reimer mente at han havde evner som solist, og det var en stor sensation i den danske musikverden, da det oplystes at The Cliffters' sanger var sprunget fra og var begyndt som solist under navnet Johnny Reimer. The Cliffters fortsatte dog uden ham, men efter denne tid var det som om intet rigtigt ville gå. I dag er der ingen gruppe ved dette navn. Derimod fik Johnny Reimer stor succes som solist og fik i den populære rock n' roll genre mange hits. Han blev i alle bladene spået en solid fremtid, idet han havde det hele: en god stemme, personality og fremfor alt, han var dygtig, — det sidste har jo senere vist sig, idet hans popularitet var dalende som rock-sanger, men Johnny Reimer har forstået at slå om i et andet repertoire og fået stor succes med dette.

Four Jacks — opløst.

Heinz — ingen succes.

The Animals' organist Alan Price sprang for nylig fra. Dette var en sensation over det meste af verden, men endnu er det vel for tidligt at drage en konklusion. Alan Price har imidlertid slået over i den mere jazzprægede stil, som nu synes at være ved at vinde frem. The Animals' og Alan Price har alle muligheder for succes hver for sig.

Skal der drages en konklusion: Kan det betale sig at springe fra som solist?, kan det vist slås fast, at det er ikke noget alle og enhver kan gøre. Der skal tænkes mere end to gange, før man vover dette spring. Man skal — hvis det skal lykkes — være i besiddelse af både talent og en hel del held, — det havde Heinz, Jet Harris og Tony Jackson fra the Searchers i hvert fald — ikke.

Kurt Skjoldby

DE BEDSTE TILBUD
i pigtråds- og folkemusikinstrumenter

Spanske guitarer
6- og 12-strengede

El-guitar

Banjo

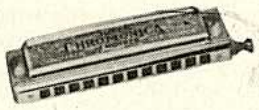

Mundharpe

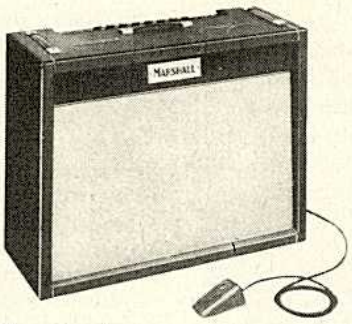

Forstærkere
ekkoanlæg og søjler

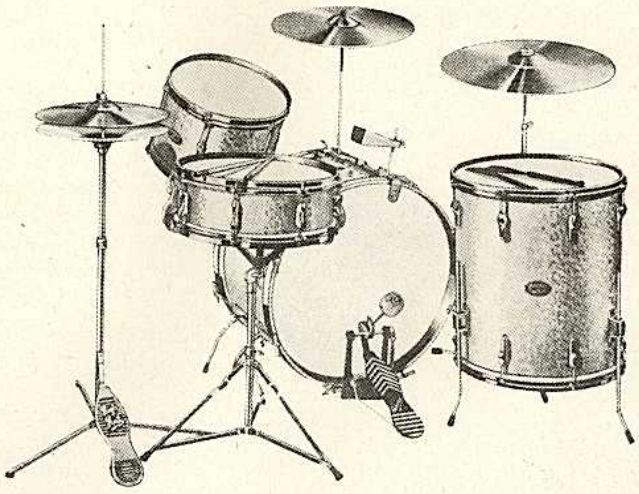

Trommer ny specialafdeling

MUSIKHUSET
Jac. Jørgensen
ved E. JACOBSEN
Frederiksborggade 7 - Telf. 111182

Få succes med instrumenter fra

Gratis katalog
Fine vilkår

GODT NYTÅRSNYT FRA RADIO OG TV

Thøger Olesen skriver om RADIO & TV

Her gik man i sin enfoldighed og troede, at miraklernes tid var forbi. Men nej, kære venner, miraklernes tid er lige begyndt.

Fjernsynets underholdningsafdeling er begyndt på en hel underholdningsserie. „Weekend" skal den hedde. Og fyren skal komme hver fjortende dag indeholdende satire og anden skæmt.

Det er jo glade tidender. Forudsat det bliver godt. Men det tegner godt.

Steen Bramsen og Per Wiking (to unge herrer med talentfulde skæg) Annett Wolf (hun har ikke skæg, men hun er det) og Skat Nørrevig (erfaren mand er god at gæste) skal tilsammen danne redaktionskomiteen for denne nye serie.

Den engelske folkesanger Donovan kommer til at åbne ballet. Hvad der videre skal ske, aner ingen endnu, men den 22. januar kan vi kikke os til det.

At der kommer jazzindslag betragter jeg som givet, og det er i orden, hvis man også venligst vil stange os lidt beat- og folkmusik ud. De hjemlige beatgrupper har indtil dato ikke haft en ærlig chance for at føre sig frem på skærmen. Forhåbentlig kommer det nu.

Hvad med Peter Belli, Defenders og Sir Henry f. eks.?

„Weekend" bliver en såkaldt magasinudsendelse — hvilket oversat til almindeligt dansk betyder, at det bliver en sammenkogt ret. Lad os håbe der også kommer en god gang dansk gris på gaflen ind imellem.

Ovennævnte Sten Bramsen har haft folkesangere i studiet. Cy, Maia og Robert og flere andre har sunget deres hjemlands vemodige sange. Udsendelsen kommer om kort tid, og hvis den er ligeså festlig, som stemningen var efter optagelserne, så bliver det alle tiders.

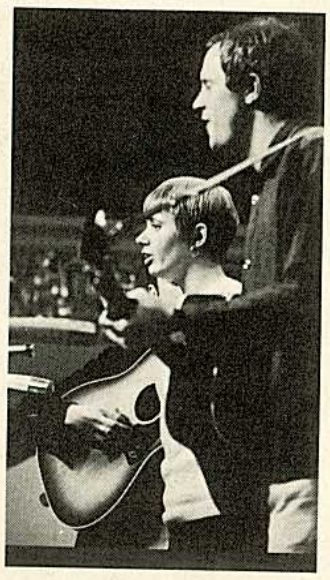

Dem får vi at se. Danmarks top-trio i folkemusikken Cy, Maia og Robert.

Se den i hvert fald! De herrer folkesangere har noget på hjerte.

I det hele taget virker det som om underholdningsfolkene virkelig vil gå ind for noget nyt i det nye år. Denne gang har man ikke bare hængt købmandens flade papkalender for 1966 op på væggen, nej, man går virkelig til sagen under mottoet: SE NOGET NYT — SE SJOV TV!

Iøvrigt har Otto Leisner jo længe været på sporet. Hans kroudsendelser har været festlige, folkelige og fordøjelige.

Er der forresten ikke en af BEAT's læsere, der har lyst til at komme ind i radiorådet?

I øjeblikket består rådet af professorer, politikere, højskolefolk, en teolog og en tidligere bryggeridirektør. Dygtige og flinke mennesker, men ingen af dem kan beskyldes for at være vårharer. Eftersom teenagerne sikkert er mellem de mest lyttende i dette land, kunne det vel være rimeligt, at de også fik en repræsentant i rådet.

Hvordan?

Start en lytterforening. Kald den „De unges radioklub" eller noget i den retning. Skaf medlemmer og søg optagelse.

Reglerne kunne jo laves sådan, at enhver, der fylder tyve, automatisk bliver slettet af medlemslisten. Det skal være en teenageforening.

Jeg ved ikke, hvad gennemsnitsalderen i radiorådet er, men den skal nok ligge over de halvtreds. Og var det egentlig ikke en ide at lade de unge få bare en lille smule indflydelse på ledelsen af den radio, som de lytter så flittigt til?

Sir Henry and his Butlers — skal vi også se dem? Der er i dag kun tre butlere, idet Carsten Elgstrøm har sluppet singleguitaren til fordel for bøgerne. I stedet spiller Arne Schrøder singlen.

SORTBØRSPRIS I ØST: 360 kr. for Animals' LP

Det er dyrt at være fan af vestlig popmusik i østlandene, da regeringerne ikke vil anvende hård valuta på den vestlige pop.

Som den første rythm and blues-gruppe var The Animals for kort tid siden på turné i Polen, og selv om aviserne kritiserede tidens ungdom, var fanbegejstringen enorm. Udsolgte huse overalt. Efter den liberalisering, der har fundet sted i flere østlande, må befolkningen godt lytte til vestlige radiostationer, og Radio Luxemburg er, ligesom i Vest, teenagernes yndlingsstation.

Med aflytning af hitnumrene må østlige fans også lade sig nøje, da man ikke legalt har nogen mulighed for at købe vestlige popplader i Øst. Kun på den sorte børs forhandles vestlige popplader, og priserne er fantastiske.

I et intervire med New Musical Express fortæller Animals Eric Burdon, at en fan havde måttet betale ikke mindre end 18 engelske pund eller godt 360 kroner for Animals' LP „Animal Tracks".

Samme fan måtte op med hele 380 kroner for Stones' LP „Out of Our Heads".

Animals havde megen ros tilovers for den polske gruppe „Polesky", der spillede sammen med dem på turnéen, men også med hensyn til udstyr ligger det tungt i Øst.

De polske grupper spiller således op til et år med de samme guitarstrenge.

Animals forærede dem alle de strenge, de havde med, plus en 12-strenget guitar, som næsten skabte julestemning hos modtageren.

The DEE-JAYS har en meget personlig sceneoptræden. Fra venstre er de: John Murray, sanger, født i Walsall, England, 1943. Erle Morgan, trommeslager, født i Salisbury 1943. Pete Clinton, singleguitarist, (rigtigt navn: Peter Chapman). Buzz Nelson, basguitarist (døbt: Pano Osman), begge guitarister, er født i London i 1941.

DEE-JAYS TIL DANMARK

Den engelske gruppe med Sverigessucces tager på 10 dages dansk turné. De lagde ud i går og bliver i Danmark foreløbig til 16. januar.

De fire musikere, som sammen danner den engelske gruppe THE DEE-JAYS (Grammofonplads-causørerne) opgav på et tidligt tidspunkt at komme „til lyd" i Englands popverden, hvor konkurrencen for et nyetableret orkester er nærmest umenneskelig hård. De valgte derfor Sverige, hvor de hurtigt fik kontakt med agent og pladefirma, og deres første plade, „Long Tall Shorty" kom få uger efter starten i Sverige.

Den blev enorm succes i Sverige, og da man hørte om sensationsgruppen i andre lande, gik pladen sin sejrsgang over hele Europa — også i England, hvor man før aldrig havde kunnet råbe nogen op med The Dee-Jays.

Gruppen har siden turneet i Sverige og lagt nye grammofonpladehits til successen. De har optrådt i en lang række europæiske lande. Overalt er de blevet hyldet for deres dygtige spil og festlige sceneoptræden. De har vist sig som et orkester i pop-toppen.

Dee-Jays er netop vendt hjem fra turné i England, hvor de har indspillet deres første LP. Selv om Dee-Jays ikke har tænkt på at vende fast tilbage til England, vil de alligevel indspille alle deres plader i England.

Svenske pladestudier er ikke gode nok, siger de.

SKØRE JERRY..

... og lidt om en ny western.

Jerry Lewis skulle reparere et TV-apparat for „sne". Uheldigvis fyger sneen ud af apparatet, og der opstår hurtigt en gigantisk snestorm. Et godt billede på Jerry's fuldstændig „skæve" humor. (Fra „Hjælp — Jerry kommer").

Hvilken Jerry? — Jerry Lewis naturligvis. Han er skingrende gal og uudholdelig morsom. Hans gags er vilde, groteske og absurde. Hans meget særprægede, krampagtige mimik ligger milevidt fra alle andre komikeres udtryk.

Ole John skriver om FILM & FILMFOLK

Ingen kan som Jerry vride sit ansigt totalt af led og samtidig se uskyldig, dum og brandkomisk ud. Han virker altid helt forkert, også når han er alvorlig, som om han er spaltet op i flere hundrede personer på en gang. Men han virker alligevel helt rigtig når han driver sine løjer langt ud i det krystalklare vanvid. Han spiller altid manden, der er havnet på den forkerte hylde og alligevel prøver, at gennemføre tingene så godt som muligt. — Og det går altid galt. I „Hjælp — Jerry kommer", der lige har haft dansk premiere, er Jerry Lewis sygepasser på et mondænt sanatorium. Han vil gerne være læge som sin far, og alle vil gerne hjælpe ham med at blive det.

Men han kan ikke tåle patienternes smerte. Han lider af for stærk indlevelse. Han har også her en hårdnakket, god vilje.

Han prøver så hårdt. Det er det frygtelige og det urimelige ved ham. For det forbyder hans medmennesker at blive rigtig vrede på ham. Han er tragisk — og komisk, men samtidig også drivende sentimental, og han opdager selvfølgelig i slutningen, at han alligevel elsker den superdejlige sygeplejerske som har tilbedt ham i årevis.

Slutningen er helt ustyrlig. Den foregår med ambulance- og bårekørsel gennem motorveje og gader og ender i et pragtfuldt orgie af væltede pyramider af konservesdåser i et supermarked. Selv om filmen ikke er helt på højde med de Jerry Lewis film, der har været fremme de sidste par år, overgår i hvert fald slutningen alt, hvad jeg endnu har set.

Jerry kommer snart igen. Hans næste film, som kommer op til foråret, hedder „The Family Jewels". I den spiller Jerry selv 6 hovedroller.

Filmen handler om den lille pige (Donna Butterworth) hvis millionær-far pludselig dør. Jerry, som er hendes chauffør og bodyguard, får til opgave at føre hende rundt til hendes seks onkler for at hun skal vælge en af dem som sin ny far. Jerry der spiller alle onklerne.

En anden af forårets store overraskelser bliver den store nye western „Fire tapre sønner" med de „gamle" barkede giganthelte John Wayne og Dean Martin.

Det blir en film med fart og støvskyer og om mænd og mod. En historie om fire brødres kamp mod uretten og deres brændende kærlighed til den samme kvinde. Det er godt de gamle western aldrig går af mode.

— Og så venter vi altså som besatte på „Help" — Beatles-film nr. 2.

Jerry i en af sine seks hovedroller i sin nyeste film. Her gir' han den som alle tiders modefotograf sammen med sin medspillerske, 9-årige Bonna Butterworth, der havde sin filmdebut i Elvis Presley-filmen „Paradise Hawaiian Style".

Jerry viser stolt sin familie frem. Hvordan mon han er som familiefader? Ser hans fire sønner ikke lidt skeptiske ud? Der mangler hans søn af første ægteskab, Gary Lewis, som er leder og sanger i gruppen „Gary and The Playboys".

John Wayne og Dean Martin tilbage i Texas igen som de barskeste af de fire brødre (fra „Fire tapre sønner).

beat's * BREVKLUB

Optagelse i denne rubrik koster 2,50 kr. i frimærker, som indsendes til BEAT, Gasværksvej 10 A, København V. Kuverten mærkes „BEAT's Brevklub".

Bodil Laustsen, Ansvej 38, Silkeborg. 13 1/2 år. Idoler: Beatles, Kinks, Stones. Brevveksling med dreng ell. pige 14—15 år. Fotobreve besvares meget hurtigt.

Kjeld Gregersen, Ørum pr. Højslev — Jylland. 16 1/2 år. Idoler: Elvis, Cliff og Beatles. Brevveksling med pige på 14—16 år. Helst foto.

Peter Mebeling — Søndergade 4, Guderup, Als. 13 år. Idoler: Beatles, Kinks, Stones, Byrds, P.J. Proby, Sandie S, Sonny og Cher, Cliff, Herman, Beach Boys. Brevveksling med pige på samme alder. Helst foto.

Finn Nielsen, Bakkevej 24, Allerød. 16 år. Idoler: Beatles, Searchers, Donovan o.m.a. Brevveksling med en pige (sød lidt genert) 15—16 år. Gerne fra Nordsjælland. Helst foto.

Niels Nørgård, Krebjerg, pr. Krebjerg. Jylland. 17 1/2 år. Idoler: Stones, Elvis, Beatles, Lions. Brevveksling med en pige på 16—17 år. Gerne fra Jylland.

Susan Hall Jørgensen, Skotlands-Plads 7, II th. 14 1/2 år. Idoler: Elvis, Beatles, Stones. Brevveksling med dreng 14 1/2 —16 år. Foto besvares.

Jane Smidt, Fort Alle 17, Kgs. Lyngby. Idoler: Alle. Brevveksling med høj, flot og velklædt dreng på 18—20 år. Foto og helst fra København og Omegn.

Ellen Hansen, Valdemarsgade 2 B II, Slagelse. Idoler: Stones, Kinks, Who og Cæsar. Brevveksling med en dreng på 16—18 år. Helst foto.

Mette Knudsen, Hejsager, Sønderjylland. 16 år. Idoler: Elvis, Cliff, Donovan, Stones, P. J. Proby og Sonny og Cher. Brevveksling med dreng 17—18 år. Sorthåret gerne langhåret. Foto i første brev.

Tonny Rasmussen, Montanagade 37 st. Århus C. 14 1/2 år. Idoler: Elvis, Beatles og Stones. Brevveksling med en pige 14—15 år. Helst foto.

Marianne Fløe Jørgensen, Bredgade 69, Bording, Jylland. 13 år. Idoler: Elvis, Beatles, Stones. Brevveksling med dreng på samme alder, eller ældre. Helst foto.

Ib A. Hørbye, Rødager Alle 37, Rødovre, Vanløse. 18 år. Idoler: Elvis, Beatles, Cliff, Stones, Pretty Things. Brevveksling med pige om alt på 15—18 år. Foto.

Benny Koch Wilhem, Augustenborggade 7 st. Århus C. 14 1/2 år. Idoler: Peter Belli, Beatles, Cliff, Defenders, Herman's Hermits og The Rocking Ghost. Brevveksling med sød pige på samme alder. Foto i første brev.

Jane og Sus Jørgensen, Frisørsalonen, Strandvejen 167, E sørsalonen, Strandvejen 167, Espergærde. 16 og 17 år. Idoler: Kinks, Stones, Bob Dylan. Brevveksling med to langhårede drenge, helst fra København. Foto.

Lise Lunau Hansen, Jennyvænget 6, Næsby, Fyn. 12 år. Idoler: Elvis, Beatles, og Sir Henry. Brevveksling med dreng på samme alder, helst fra Fyn.

Kurt Busse, Højstrupvej 98, Brh. København. 15 år. Idoler: Stones, Beatles, Kinks, Hollies. Brevveksling med pige på samme alder.

Ragnhild Kristensen, Dragsdalsvej 23, Løgstør. Idoler: Beatles, Defenders, Elvis, Cliff. Brevveksling om alt med dreng på 16—18 år. Helst foto.

Bente Nielsen, Kjeldstrup pr. Feldballe. 13 år. Idoler: Cæsar, Beatles, Defenders. Brevveksling med dreng ell. pige.

Kære Lone i Skanderborg og mange andre.

Mange, mange tak for jeres jule- og nytårshilsner og -gaver. Vi er helt vilde med jer, når I finder på den slags.

Hilsen fra den fine, gamle redaktør

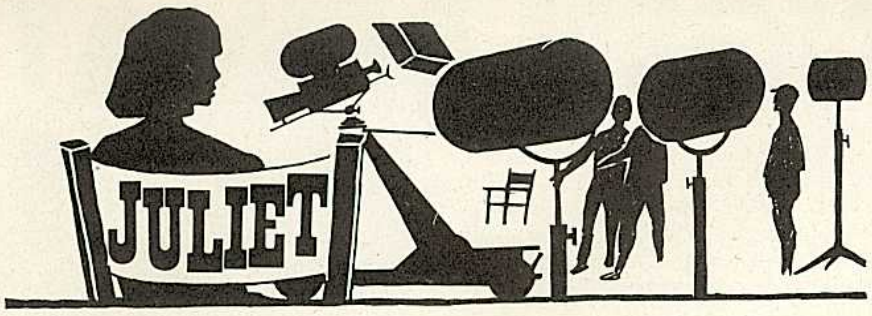

Nye læsere kan begynde her

I 1. afsnit af BEAT's fortsatte spændings- og kærlighedsroman har JULIET LIND, forlovet med den københavnske journalist Jan Malmer, fået en filmrolle tilbudt i London. Hun styrter til London uden at tænke på Jan. Hun giver ikke besked til nogen om sin afrejse. Jan annullerer billetterne til Korsika, hvor de skulle have holdt ferie sammen, og bestiller i stedet flybillet til London. Jan mener, at der er et eller andet mystisk bag hele affæren ...

(fortsat fra forrige nummer)

Da biblioteksdøren åbnedes og Juliet fulgt af Robert Ames trådte ind gennem den, blev hun forundret over at opdage, at det store værelse henlå i næsten fuldstændigt mørke. De svære gardiner var trukket for de høje vinduer, og kun en enkelt lampe, der tilmed var forsynet med en stor skærm, brændte henne på skrivebordet. Først troede hun, at værelset var tomt; men så rejste en høj, slank kvindeskikkelse sig henne fra en af de dybe, overpolstrede, læderbetrukne lænestole. Kvinden var fra top til tå klædt i sort, og hendes ansigt dækkedes af et tæt slør.

Skulle dette være Isabel Brent? tænkte Juliet forvirret. Skulle det være den unge, livsglade skuespillerinde med det varme smil og det gyldne hår, som mit eget minder om, og som jeg altid har været så stolt over at ligne? Skulle denne ... dystre, tilslørede kvinde ...

Men stemmen var den samme. Den var ikke til at tage fejl af. Denne dæmpede og alligevel så klangfulde altstemme, der havde tryllebundet en hel verden. Skuespillerinden rakte en slank, hvid hånd frem mod Juliet og sagde:

— Velkommen, miss Lind ... Det var meget venligt af Dem at komme.

Den slanke, velformede hånd gav Juliets et lille, let tryk, og en duft af umiskendeligt fransk parfume slog hende i møde.

— Jeg er meget glad over at gøre Deres bekendtskab! sagde Juliet lidt beklemt. De har altid været et af mine idealer, miss Brent. Og at komme hertil ... At lære Dem at kende ... Ja, det er næsten som en drøm.

Robert Ames lo larmende.

— Drømmen, som blev virkelighed! sagde han. Jaja, det er ikke alle, der får deres drømme opfyldt — det er noget, som kun kan ske for unge, begavede skuespillerinder ...

Juliet havde en ubehagelig fornemmelse af, at Isabel Brent stod og stirrede på hende gennem det tætte, sorte slør, der fuldstændigt dækkede hendes eget ansigt, og uden egentlig selv at kunne forklare hvorfor, følte hun sig lidt generet af det. Så sagde skuespillerinden langsomt:

— Du har truffet et ualmindeligt godt valg, Robert ... Der skal faktisk kun ganske minimale forandringer til, for at vor gæst her skal kunne spille sin rolle til fuldkommenhed.

Juliet følte sig igen besynderligt forvirret. Nogle „forandringer" af hendes udseende havde der absolut ikke været tale om, dengang hun var blevet engageret til dette filmsarbejde. Men det kunne naturligvis være, at Isabel Brent blot mente sminkningen til den rolle, der var tiltænkt Juliet ...

Biblioteksdøren gik lydløst op, og den høje, dystert udseende hushovmester kom glidende ind som en skygge med en lille bakke med tre cocktailglas. Han stillade bakken fra sig på et lille bord, og Isabel Brent sagde i et koligt, bydende tonefald:

— Vær venlig at sørge for, at vi ikke bliver forstyrret, Symes. Jeg skal nok ringe og sige til, når lunchen skal serveres ...

Da hushovmesteren atter var forsvundet, vendte den store skuespillerinde sig om mod Robert Ames.

— Der er ingen grund til at udsætte det yderligere, Robert! Det er bedst, vi snarest muligt indvier miss Lind i sagen ...

Ames nikkede.

— Ja, kære lille ven! begyndte han og så atter på Juliet med sine kolde øjne. Det er muligt, De vil synes, jag er gået frem som en bedrager, og at jeg har lokket Dem til London under falske forudsætninger; men faktisk så er den chance, De her får — den chance, som miss Brent og jeg i min egenskab af hendes manager har tænkt os at byde Dem — langt større end en ganske almindelig filmrolle. For slet ikke at tale om, at den i rent økonomisk henseende vil blive betydeligt mere indbringende. Vi har, for at sige det rent ud, tænkt os at tilbyde Dem en lille formue, hvis De går ind på det ...

Han tav, idet Isabel Brent strakte sin hånd ud mod ham i en bydende gestus.

— Vent et øjeblik! sagde hun, og hendes stemme var pludselig så intens og fyldt af iskold beslutsomhed, at Juliet uvilkårligt holdt vejret i spænding, skønt hun ikke selv kunne forklare, hvad det var ved den slanke kvindeskikkelse i det mørke værelse, der pludselig holdt hele hendes opmærksomhed fangen.

Robert Ames trak på skuldrene og tav, og Isabel Brent gik med faste, beslutsomme skridt hen over gulvet mod en lyskontakt, som hun med en hurtig håndbevægelse drejede om. Den tunge smedejernslysekrone i loftet tændtes og udsendte et koldt, skarpt lys, der fik Juliet til at misse med øjnene. Så vendte skuespillerinden tilbage, og da hun kun var et par skridt fra Juliet, slog hun med en pludselig håndbevægelse sløret tilbage fra sit ansikt.

Se på mig, miss Lind! sagde hun. Se godt på mig ... Ja, det er mig — Isabel Brent!

Juliet kunne ikke undertrykke et lille gisp og trådete uvilkårligt et skridt tilbage fra det syn, der mødte hende. I stedet for det smukke, racerene ansigt med de klassiske linier, som biografgængere over hele verden havde elsket og beundret i mange år, så Juliet i en grotesk og rædselsvækkende forvrængning af Isabel Brents velkendte træk. Fra den høje, hvide pande og ned til den formfuldent modellerede hage løb et hæsligt, rødviolet ar, der stod i en uhyggelig kontrast til den blege hud. Også på den anden kind var der et ar, som dog, så vidt Juliet kunne se, var halvt lægt, og Juliet havde uden at være fagmand på dette område en fornemmelse af, at der her var blevet foretaget flere hudtransplantationer. Helhedsintrykket var dog forfærdende nok til, at Juliet knapt kunne tro sine egne øjne. Det faldt hende vanskeligt at fatte, at dette hæsligt vansirede ansikt omkring den smukt tegnede mund, der var noget af det eneste, der endnu var tilbage af den Isabel Brent, som Juliet havde kendt fra det hvide kærred, virkelig skulle tilhøre den smukkeste og mest talentfulde af de nulevende skuespillerinder.

— Stakkels barn! sagde Isabel Brent næsten mildt. Det kom vist som et chok for Dem, ikke sandt? Ja, det er det ansigt, der møder mig i spejlet hver morgen. Det er ikke noget videre behageligt syn, vel? Men lægerne har givet mig et vist håb — der er allerede blevet foretaget et par vellykkede transplantationer på den højre kind, og der skal kun et par til, så kan de gå i gang med den anden side ... Et par måneder til, har lægerne sagt, så kan jeg igen gå ud i verden som Isabel Brent og ikke som det uhyggelige monstrum, De i øjeblikket ser for Dem ...

Juliet følte den dybeste medlidenhed, hun nogen sinde havde følt for noget menneske, og uden at hun selv vidste det, fyldtes hendes øjne med tårer.

— Hvor ... hvor er det forfærdeligt! hviskede hun næppe hørligt. Åh, hvordan kan jeg dog nogen sinde sige Dem, hvor fortvivlet jeg er over dette på Deres vegne? Det ... det forekommer mig så meningsløst forfærdeligt ... Hvordan ... Må jeg spørge, hvordan det er gået til?

Robert Ames tog cocktailbakken og rakte den frem mod Juliet, som mekanisk tog et glas, medens hendes øjne ikke syntes at være i stand til at løsrive sig fra den berømte skuespillerindes ansgt. Isabel Brent tog et glas og hævede det, medens hun smilede halvt ironisk og halvt selvmedlidende mod Juliet.

— Naturligvis har De ret til at spørge! sagde hun. Og jeg skal fortælle Dem det ... Jeg skal fortælle det ganske kort. Jeg har et gods i Skotland, hvor jeg plejer at tilbringe et par uger i jagtsæsonen hvert år. Jeg var der også i år, da en meget vigtig og hastende meddelelse uventet kaldte mig tilbage til London. Min chauffør skulle køre mig til flyvepladsen, hvor min private flyvemaskine stod og ventede på mig. Det regnede, og det var glat på vejen ... Ja, sådan skete det. Bilen skred ud og kurede med et hundred og fyrre kilometers fart mod et vejtræ. Min chauffør blev dræbt på stedet; selv slyngedes jeg ud gennem forruden. Jeg var så ... heldig kalder man det vist, at lande i en klynge højt græs. Derfor lever jeg endnu. Men den knuste forrude gjorde, som De ser, sit arbejde grundigt ...

Hendes stemme døde hen, og hun rakte automatisk hånden ud efter en cigaret. Robert Ames sprang til, og i skæret af cigarettænderens flamme så Juliet endnu tydeligere den frygtelige ravage i det før så smukke ansigt.

Så vendte Robert Ames sig om mod Juliet med et besynderligt udtryk i øjnene.

— Ja, miss Lind! sagde han stille. Nu ved De altså, hvad der er sket. Tilbage er kun at fortælle Dem, hvad det er, vi havde håbet, De ville gøre for os ...

Sent den samme aften sad Juliet Lind foran spejlet i det luksuriøst udstyrede gæsteværelse i Isabel Brents villa og stirrede på sit eget spejlbillede, som var det første gang, hun virkelig så sit eget ansigt. Det, hun havde oplevet denne dag, var kommet så pludseligt, at hun følte sig ganske fortumlet.

Isabel Brent og Robert Ames havde givet hende et fulstændig eventyrligt og fantastisk tilbud — og hun havde accepteret det. Ganske vist med tøven og en besynderlig, udefinerbar modvilje; men hun var alligevel gået med til — under nogle uger, måske måneder — at påtage sig Isabel Brents skikkelse og spille hendes rolle over for hele verden ...

— Ser De, kære barn! havde Isabel Brent sagt. Faktisk ligner vi hinanden påfaldende. En af de film, i hvilken De medvirkede vises netop i øjeblikket i England, og det var der, Robert lagde mærke til den fantastiske lighed mellem os. Jeg fik fat i en kopi af filmen og fik den spillet her i mit hjem, og jeg blev overbevist om, at De med en dygtigt lagt makeup let kunne komme til at ligne mig — i det mindste ved mindre væsentlige funktioner: Som værtinde ved et cocktailparty, pressekonferencer og — vigtigst af det alt sammen — når nogle filmmagnater fra Hollywood, som har i sinde at gøre mig et millionbud, kommer hertil. Det vil ske i nær fremtid. Det eneste, De behøver at gøre, er at lære Deres rolle udenad og — nå ja, De er jo selv skuespillerinde — indstudere mine bevægelser og min måde at gå på. Med andre ord, jeg vil have Dem til at redde den millionkontrakt i land for mig. Det drejer sig om en stor film, som skal indspilles i Afrika, og hvor man har tænkt sig at tilbyde mig hovedrollen. Optagelsen vil ikke starte for om tre måneder, og min læge, som er verdens dygtigste kirurg inden for plastiske operationer, har garanteret mig, at mit ansigt vil være helt lægt inden den tid. Men det er absolut nødvendigt, at Isabel Brent ikke holder sig skjult for omverdenen i tiden forud for kontraktens underskrivelse; hun må vise sig ved forskellige offentlige selskaber og sørge for at bibeholde sin popularitet ...

Det var efter frokosten, da de var gået tilbage til biblioteket, det fantastiske forslag var blevet stillet Juliet. Hun var blevet lamslået ved tanken om at spille Isabel Brent, og desuden var der noget andet, der som et lille, foruroligende kim af tvivl spirede frem i hendes sind, medens hun lyttede til denne behagelige, velmodulerede stemme. Der forekom hende at være noget forkert ved det hele; noget uærligt, som hun ikke kunne gå ind på. Det var jo ikke dette, hun var kommet hertil for at gøre; det var jo ikke nogen selvstændig karriere, hun her kunne skabe sig — det hun havde håbet på og drømt om. Og når hendes tanker et øjeblik strejfede Jan derhjemme i København, tænkte hun på en gang skamfuldt og trodsigt på, hvad han ville sige, hvis han hørte dette vanvittige forslag og hørte hende acceptere det ...

Det var, som om Robert Ames havde gættet hendes tanker; som havde han forstået, hvad der var baggrunden for hendes tøven, for han sagde:

— Og een ting til, miss Lind ... De må ikke tro, Deres egne fremtidsplaner vil blive kuldkastet af dette ... hm. arrangement. Tværtimod er jeg parat til at skrive kontrakt med Dem endnu i dag ... En kontrakt for et år, hvis De er parat til at hjælpe miss Brent over hendes øjeblikkelige vanskeligheder. Og hvad ... hm ... lønnen angår ...

— Så er jeg parat til at byde Dem 20.000 pund! indskød Isabel Brent. Hvis De accepterer mit forslag og går med til at repræsentere mig ved officielle sammenkomster i de kommende uger ... måske et par måneder ...

Juliet havde ikke formået at tilbageholde et lille gisp af forbløffelse, da hun hørte det fantastiske beløb nævnt. Det var jo en formue, de her bød hende. Og for hvad? For at repræsentere en anden kvinde ved et par cocktailparties og forskellige andre, fuldt legale lejligheder; måske for at blive set på forskellige af byens restauranter eller teaterforestillinger. Og det eneste, hun behøvede at gøre, var at foregive at være Isabel Brent. Det var jo latterligt let. Og for dette ville hun få denne helt fantastiske sum ...

Et øjeblik gled hendes tanker tilbage til København og Jan Malmer. Hun følte som et lille stik i hjertet, når hun tænkte på ham. På en eller anden måde havde hun svigtet ham, da hun havde nægtet at gå ind på hans ønske om, at de skulle gifte sig den sommer. Alt det ægte kvindelige i hende længtes faktisk efter den tryghed, som hans maskuline væsen kunne give hende. Jag ville ikke synes om dette her, tænkte hun. Men så kom hun til at tænke på hans ringeagtende ord om hendes skuespillerkunst og hendes brændende ønske om at skabe sig sin egen karriere, og så rejste al den stolte trods, der var i hende hovedet. Jeg skal vise ham! tænkte hun. Jeg skal vise både ham og hele verden, at jeg kan slå mig igennem og opnå både rigdom og berømmelse på min kunst. Et par måneder går hurtigt og så ... nå, ja, så har jeg min kontrakt og en stor rolle ...

Og så var hun gået ind på dette usandsynlige og eventyrlige forslag, der med eet slag havde forandret hele hendes liv.

Isabel Brent havde blot nikket og smilet venligt.

— Det glæder mig, at vi er enige. De synes at være en fornuftig ung kvinde. Nu må De have mig undskyldt; men min læge venter mig. Robert må tage sig af Dem og forklare Dem de nærmere detailler ...

Og Robert Ames havde forklaret hende det hele. Fra og med dette øjeblik måtte juliet Lind forsvinde sporløst for en tid. Hun måtte ikke have nogen som helst kontakt med omverdenen; end ikke med sine venner eller sin familie. Ames ville personligt sørge for, at hendes ejendele blev hentet på hotellet og bragt ud til miss Brents villa, hvor hun i den kommende tid skulle bo på gæsteværelset. Efter et par dages instruktion skulle hun være klar til at overtage Isabels rolle ved officielle funktioner, medens Isabel selv efter endnu en vanskelig og indviklet operation ville blive henvist til at opholde sig på sit værelse. Hushovmesteren og husets tjenestefolk var fuldt indforstået med situationen og fuldt ud pålidelige, forsikrede Ames hende. Dels var de deres herskerinde fuldstændigt hengivne, og dels ville de få deres tavshed godt betalt. Hen imod slutningen af deres samtale havde Ames sagt:

— Der er blot een ting, som jeg vil bede Dem huske, miss Lind. Isabel Brent er en gavmild og storsindet kvinde, så længe man ikke prøver på at sætte sig op mod hende. Men hvis nogen vover at krydse hendes planer, kan hun blive det stik modsatte ... Ja, så kan hun blive ligefrem farlig. Jeg siger Dem det blot som et velment råd. Bland Dem ikke i noget og prøv ikke at handle på egen hånd. Når blot De følger vore instrukser til punkt og prikke, er Deres lykke gjort — Det kan jeg garantere Dem ...

Nu, hvor Juliet sad alene oppe i sit soveværelse i det store hus, var hun opfyldt af en undertrykt, forventningsfuld spænding over for det store eventyr, men samtidigt også af en vag følelse af uro. Hvad var det egentlig, hun her havde vovet sig ud i? Men da hun mødte sit eget blik i spejlet, kom trodsen på ny op i hende, og hun slog med nakken, så hendes svære, honninggyldne krøller dansede. Hvad det end var, der skulle gøres, så ville hun klare det — og hun ville klare det godt!

Hun blev brutalt revet ud af sine tanker, da det bankede på døren. Hun råbte: — Kom ind! Men der skete ingenting. Så kom hun i tanker om, at hun havde låst døren, og i den tro, at det var Robert Ames, der ville sige hende endnu et par ting, gik hun hen for at åbne den. Men i stedet for Robert Ames' ansigt så hun ind i et gammelt, rynket kvindeansigt med en stærkt kroget næse og de koldeste og hårdeste øjne, hun nogen sinde havde set.

(fortsættes i næste nummer af BEAT)

Et eller andet var der galt. Juliet havde en ubehagelig fornemmelse af, at det, der skete omkring hende, ikke var helt i orden.

POPKONGEN PRIVAT

ELVIS

1. artikel i en BEAT-serie fortalt af FRANTZ SECHER og ERIK HAAEST

1

Denne artikel er den første i en serie på ti, som vil blive bragt i BEAT.

Serien vil fortælle om Elvis Presley, hans liv og karriere, hans vej til poptoppen, hans støttemænd, hans familiemæssige baggrund, hans filmsuccesser og hans fantastiske pladecharme. Artikelserien har to formål: Dels at fortælle om idolet i nøgtern oplysningsform, dels at finde og belyse de karaktertræk hos ham, som har gjort det muligt for ham ikke blot at svinge sig til den absolutte top som sang- og filmidol (det har andre gjort før ham), men trods storme, trods konkurrence i denne verdens hårdeste og mest ubarmhjertige branche at beholde sin popularitet usvækket, så ingen, venner eller fjender, kan nægte, at han i dag som for år tilbage ER den største.

Elvis Presley er idolet over alle idoler.

Elvis er popkongen.

Artikelseriens to forfattere har alle muligheder for at ryge i totterne på hinanden, før serien bliver færdig!

Frantz Secher er Elvis-for-ever-fan. Gennem en lang, lang årrække har han ledet The Elvis Presley Fan Club of Danmark. Han ved mere om Elvis end Elvis selv, og han dyrker den dag i dag Elvis Presley med næsegrus fanbegejstring.

Erik Haaest er af skandinaviske Elvis-fans i almindelighed og dette blads læsere i særdeleshed kendt som en af de hårdeste kritikere af både Elvis selv og staben af forretningsmænd bag idolet. Han har offentligt udtalt sig om, at han anser Elvis Presley for en tøsedreng, der finder sig i at blive misbrugt af bagmændene, udelukkende for at tjene dollars.

Kun en eneste ting er de to forfattere enige om: Selv det største og bedst organiserede reklameapparat kan ikke holde et idol oppe i ti år. Elvis Presley må være en meget stor personlighed.

Forfatterne nøjes med at sige „må være". Ingen af dem har nogensinde mødt ham personligt. Det er der kun ganske få danskere, som har. En af dem er den 18-årige guldsmedelærling **Michael Lembke** fra Århus. Han er netop vendt hjem fra Memphis, USA. Ikke blot fik han lov at komme gennem alle afspærringer og hilse på Elvis Presley. Det helt utrolige skete: Elvis syntes så godt om sin danske fan, at han inviterede ham til at blive hos sig i kæmpevillaen „Graceland". Michael Lembke opholdt sig hos Elvis privat i ikke mindre end tre uger. En oplevelse for ham personligt, men samtidig en chance for denne artikelseries forfattere til at få et virkeligt førstehåndskendskab til popkongen, når han er privat.

Af Michael Lembkes udtalelser og af oplysninger stykket sammen fra andre kilder kan man danne sig følgende indtryk af popkongen, hans hof og hans slot — som det er netop i dag:

Elvis bor i fødebyen Memphis i en kæmpestor villa, som den forrige ejer navngav „Graceland". Bygningen er meget pompøs i de gamle, sydlandske bomuldsplantageejeres paladsstil.

Uden om paladset er der en høj mur, og ved indkørslen en høj gitterport. Porten har Mr. Presley ladet lave. Det ses mere end tydeligt, idet mønstret i portene er stilistiske guitarer.

Inde som ude er „Graceland" paladsagtig. Elvis omgiver sig med tunge møbler i den, skal vi sige det pænt, overdådige amerikanske stil.

Overalt er der tykke tæpper på gulvene, møblerne er overpølstrede med storblomstrede skånebetræk i stærke farver.

Bag hovedbygningen er der tennisbaner, en fodboldbane samt swimmingpool og andre sportsprægede arealer.

Elvis dyrker megen sport. Først og fremmest interesserer han sig for fodbold og motorcykelsport, men også biler har hans store interesse. Statussymbol: Han er en af verdens få indehavere af den store model i Rolls Royce.

Elvis er sentimentalt anlagt. Rundt om i hans stuer står billeder af familien. Særligt må fremhæves hans billeder af moderen, som døde for nogle år siden af en leversygdom. Elvis var stærkt bundet til hende og taler ofte om hende.

Skønt Elvis er ungkarl bor han langt fra alene. Foruden tjenestefolkene, hvoraf de fleste har været hos ham i årevis, bor også hans far på „Graceland". Desuden bor der en hel flok af unge mænd. De er alle ansat som „bodyguards" hos popkongen, men deres privatliv er ikke funktionærens. De deltager i alle måltider, de opholder sig i huset som om det var deres eget, og man skal ikke opholde sig mange minutter i „paladset", før man bliver meget irriteret på disse dovendiderikker, som kun en Elvis kan holde af.

Det siges, at en gæst en gang så en af disse fyre røre ved den elektriske plæneklipper. Det er vist det nærmeste, de nogensinde har været normalt arbejde.

Det er en slem samling spytslikkere, som ustandselig taler Elvis efter munden. De fleste ville brække sig over den slags dag ud og dag ind.

Elvis har tilsyneladende affundet sig med det. En bodyguard må han have og ligefrem oprette et privat soldaterkorps til at paradere med stålhjelm og maskinpistol foran hovedporten ville jo nok heller ikke falde i fanflokkens smag.

At „slænget" imidlertid heller ikke er populære hos Memphis' befolkning, som de tyranniserer med deres Harley Davidsson-motorcykler, viser deres øgenavn „The Memphis Mafia", oversat: Memphis-gangsterne.

En lykkelig Elvis-fan. Guldsmedelærling Michael Lembke, Århus, er netop vendt hjem efter som verdens første fan at have fået lov at bo tre uger privat hos Elvis Presley. Han har fortalt om idolet privat.

Helsidebilledet til højre viser Popkongen foran sit palads. Elvis Presley står ved sin Rolls Royce uden for hjemmet „Graceland" i Memphis. Det pompøse bygningsværk er et typisk eksempel på de amerikanske sydstats-plantageejeres slotslignende smag.

Elvis lever en tilbagetrukket tilværelse sammen med nogle få venner, der bor på „Graceland" som en slags bodyguard. Af og til er der pigebesøg som her, hvor han hygger sig på plænen foran hovedbygningen med en af sine gamle flammer Yvonne Lime.

På Elvis' skrivebord står dette familiebillede. Det forestiller Elvis sammen med sine forældre i familiens gamle hjem på Audobon, også i Memphis. Elvis savner stadig sin mor, som døde i 1958.

Elvis-serien fortsætter:

- Nr. 2: Elvis – dagleje-rens søn
- Nr. 3: Et idol på vej.
- Nr. 4: Elvis i Danmark som soldat
- Nr. 5: Tilbage til poptronen
- Nr. 6: Kampen med Liverpool.
- Nr. 7: Pladekongen 1953–1966.
- Nr. 8: Filmhelt efter noder.
- Nr. 9: Den evige ungkarl
- Nr. 10: Elvis for ever.

ULL 501

SIR HENRY and his Butlers

The Shout

Blackstones

NIELS HASTRUP

Nyelandsvej 31, Kbhvn. F.
Telf. FA 1552
Mellem 18¹⁵ — 20⁰⁰

THE FOUR BEATS

kendt fra Enghaveparken
engageres hos

Toft Andersen
v/ telefon (01) 35 06 82
Alle hverdage fra kl. 17 - 20

BOOTJACKS

Donna and the Avengers
Jailbirds

Kan kun engageres hos
CITY SHOW BUSINESS
Nørregade 53, Kbh. K
Telefon PAlæ 89 86 x

FOLKEMUSIK

Purple door

ræsenterer:

o banks
om bailey
ony weaver
denny coelho
chuck cliff

henvendelse efter kl. 13

Mi 34 11

Det prima beat-orkester
THE DUSTMEN
kendt fra radioen
Ring og aftal tid for en afstøvning
Folkesangeren
PETER HARSLAND
Forbindelse ønskes med
folkesangere
med henblik på booking-kontrakt

I. S. A.
(International Stars Agency)
c/o Niels-Erik Tuxen Eggersvej 28 Hell
Telefon GE 70 40 (bedst 16.30—18.30)

DANISH MUSIC PRODUCTION

PRÆSENTERER

Januar—Februar 66
Englands top-pigegruppe
THE ROCKING BIRDS

BARRY SHERWOOD AND THE FORRESTERS, England

LEEWAYS BEAT SOUND England

DIRCH JOCHOUMS GROUP

JOLLY BOYS

DANDY SWINGERS

THE PLAYMAKERS

THE JAILBIRDS

TONY REE AND THE DELTONES

THE STOMPS

Folkesangerne
JOHN DALE, England
CLAUDIA SIEVERT, USA
m. fl.

DANISH MUSIC PRODUCTION
Telefon 21 02 20
Rewentlowsgade 8
København V

MUSIK på LYDBÅND

Bade i mono og stereo. Priser fra **kr. 37.50**

ØNSKER DE KATALOG?
Send kr. 3.30 i frimærker til
FRODE HERLØV & CO.,
BORGERGADE 14, Kbh. K

HOLBERG RADIO

Reparationer
af forstærkeranlæg
Brønshøjvej 78 . Tlf. 717431

DE DANSKE HOLLIES
THE TEENMAKERS
Telefon
Ringsted 354
— Ægir 58 14

DANISH ARTIST PRODUCTION

Jyllands førende popbureau

The Strangers
The Nameless
The Victors
The All Rounds
The Swirlers
Les Blue Stars
The Arons
The Foxes

Ekstra . . .

KARINA
Årets pigtrådspige

DAP
international booking agency

Niels Wintherevej 26
Hjørring, telefon 261

THE CARETAKERS
THE PLAYBOYS
BOBBY VINSON
AND HIS SWING MASTERS
The Swinging Five
med flere

Music Corner Impress
Strandboulevarden 108, Ø
Tlf. TRia 562

RUBRIK ANNONCER OPTAGES

50 ØRE PR. M/M

BEAT
Rådhusstræde 3 A
(01) 11 93 89

PROVINSENS POPULÆRESTE GRUPPE

Danny and the Royal-Strings

S.M. 1965
The Skyriders
Poul Birkum Petersen
orkester- og solistbureau
Jeppe Åkjærs Vej 9,
Næstved . (03) 72 02 86*

MATADORERNE

Den amerikanske folkegruppe
THE IMMIGRANTS

RINGO-OLE & VOCINS

HANNE

LOS FLAMINGOS

THE BLACK BEATS

THE RATTLES

BIRGER GYLLING
GASVÆRKSVEJ 10 A · KØBENHAVN V · TELEFON VESTER *7766

★ NYHED! ★

Det dansk
SCOTSKE
orkester
MAC PHERSSON
kan kun engageres gennem
MAC PHERSSON MUSIC
SCANDINAVIAN AGENCY
Per Meistrup
Godthåbshave 4
Telefon FASAN 2112

POP i TOP

The Defenders
Peter Belli et Les Rivals
The Beefeaters
Joe E. Carter's Group
The Hitmakers
Someones
The Lions
Kenny and the Stringers

The Beethovens
The Blackpooles
Melvis and his Gentlemen
The Bristols
The Donkeys

●

Den engelske sanger
JOHNNY DEE and the Dee-Troit Sounds

Papa Bues Viking Jazzband
Birthe Wilke
3 Danes
Jette Ziegler
Dario Campeotto
Matty Peters

Folkemusik:
„Cæsar"
Cy og Maia
PER DICH

ENGAGERES KUN HOS:

sba
SCANDINAVIAN BOOKING AGENCY

Vesterbrogade 31,
Kbhvn. V.
Tlf. Hilda 3287

SERVICE og REKLAME:

PUBLIC CENTER A/S
Gasværksvej 10 A
København V
Tlf. EVa 11 44*

POP i TOP

KÆRE BEAT
Hjælp os og mange andre Beatlesfans med at finde ud af, hvem der synget i „Act Naturally".
Helga og Laila

Kære Helga og Laila
Det er Ringo, som synger „Act Naturally".

KÆRE BEAT
Hvad hedder nr. 2 fra venstre i The Blackpooles i Beat nr. 18? Var det ikke Tom Methling? Spillede han sammen med The Beefeaters i Hørsholm den 13. nov?
Tom Methling fan.

Det var ganske rigtigt Tom Methling som du har set begge steder. Tom Methling skiftede fra The Blackpooles over i The Beefeaters, da Hans Mogensen holdt op på grund af sine studier.

KÆRE BEAT
Vil De være rar at give mig adressen på den popklub, hvor de helst ser, man kommer i smoking eller i hvertfald i mørkt tøj.
Beatles-fan

Kære Beatles fan
Det er Club Canaris og man skriver til den på adressen: Rud Tikjøb, Østerbrogade 148. Ø.

HEJ BEAT.
Jeg har lige set det ny BEAT igennem, men jeg fandt ikke, hvad jeg søgte nemlig et billede af The Blue Stars. Jeg mener, de har fortjent at komme i bladet, da de har indspillet deres første plade.
Med venlig hilsen fra en
Blue Stars fan

KÆRE BEAT.
De kunne vel ikke oplyse mig om, hvilket reklamebureau Charlie Watts tegnede for her i Danmark. På forhånd tak.
Stones-fan

Kære Stones-fan.
Charlie Watts var ansat på Junkers Reklamebureau i Randers.

KÆRE BEAT.
Jeg har hørt en plade med Elvis Presley, der hed „For The Millionth and Last Time". Kan den fås i forretningerne, og er det en ny eller gammel plade. Hvad med at sætte en af Elvis' sangtekster i BEAT?
Venlig hilsen, Lene Nielsen
Skalbergvej 13, Kastrup.

Kære Lene.
Sangen er fra Elvis Presley's seneste LP „Elvis For Everyone", men helt ny er den ikke, idet den indspilledes for 2 år siden. Vi skal tænke over det med teksten.

KÆRE BEAT.
Når jeg vil skrive et brev til George Harrison, hvolken adresse skal jeg så skrive til?
Søren

Kære Søren.
Du skriver til ham c/o NEMS Enterprises, 1 Argyle Street, London W.1 England.

KÆRE BEAT.
Det er mig nært påliggende at udtrykke min uforbeholdne utilfredshed med Deres vrøvletidende, der i farver og tekst samt stavefejl minder om Møns Folke- og ledvogtertidende.
Det er efterhånden således, at man frygter at åbne bladet på grund af evigt skæmmende billeder af Peter Belli, Sir Henry o.a. Nævnes kan også Deres reklamebavl, elendige ledsagende billedtekst samt den ene røverhistorie efter den anden. Lad mig give Dem et råd, luk butikken. HUSK I er til for min skyld.
Venligst Ole Olesen
Havelodden 20, Roskilde
P.S. Tør De sætte det i BEAT?

Kære Ole.
Nej, vi tør ikke!

KÆRE BEAT
Jeg var til Pretty Things koncert den 27. november og har et par spørgsmål. Hvor var Dick Taylor og Viv Prince? Hvad hed de to, der var i stedet for dem?
Bjarne Cederberg

Kære Bjarne
Dick Taylor var kommet på hospitalet og erstattedes under Pretty Things turne af Billy Harrison fra Them, mens Viv Prince er smidt ud af Pretty Things og erstattet med Allan Skiphev fra Yardbirds.

KÆRE BEAT
I BEAT nr. 15 har I skrevet, at Hannes debutplade hedder „Little Country Girl", men torsdag den 4/11 hørte jeg hende med en gammel Paul Anka melodi. Hvad er rigtigt?
Preben Nielsen,
Pilevangen 2, Karlslunde

Kære Preben
Den melodi, du hørte, er A-siden til Hannes forelobigt eneste plade og hedder „Train Of Love". Sangen er komponeret af Paul Anka og indsunget af den amerikanske sangerinde, Anette.

KÆRE BEAT.
Kunne det være muligt at få The Lollipops' adresse? Jeg synes også, der står for lidt om dem. Der er sjældent billeder af dem. F. eks. et stort farvebillede?

Kære Lollipops-fan.
I BEAT nr. 12 var der skam et 2-siders farvefoto af Lollipops. Mere om gruppen skal nok komme. Skriv til Islands Brygge 27, København S.

KÆRE BEAT.
Hvad hedder P. J. Probys hund?
Lotte.

Kære Lotte.
Den ene hedder „Mr. President". Den anden har ikke fået navn.

KÆRE BEAT
Kan BEAT give mig et klart svar på, hvilke udenlandske grupper, der kommer til Danmark i vintermånederne?
Den uvidende

Kære uvidende
Givetvis kommer The Yardbirds hertil i lobet af vinteren, og Rolling Stones ventes til april. Man håber tillige at kunne få Beatles hertil til foråret. Det sidste er dog kun et håb.

KÆRE BEAT
Jeg har lige læst i BEAT, at Hank B. Marvin fra The Shadows er kåret som Englands bedste musiker. Da dette ikke siger så lidt, kan det så ikke lade sig gøre at få et helsidebillede af ham i bladet?
Shadow-fan

KÆRE BEAT.
Vil De venligst afgøre et væddemål for mig?
Har The Lions inden for det sidste år været klippet skaldet, eller er deres lange hår ægte?
På forhånd tak. Venlig hilsen Lis

Kære Lis.
Nej, Lions hår er skam ægte nok. Det du tænker på, drejede sig om et fototrick fra grammofonselskabets side.

KÆRE BEAT
Vil De være så venlig at sende mig nogle billeder af Peter Belli og Les Rivals?
Peter Belli-fan

Kære Peter Belli-fan
Prøv at henvende dig til Peter Belli's Fanclub, Vesterbrogade 56, København V.

KÆRE BEAT
I BEAT nr. 15 skrev I, at Manfred Mann skulle til Czechoslovakiet. Er det blevet til noget?
Svend

Kære Svend
Manfred Man har været på turne i Czechoslovakiet og er vendt tilbage derfra.

KÆRE BEAT
Hvor mange plader har Cæsar indsunget, og hvad hedder de? Hvilken plade er der solgt mest af i Danmark?
Bente Nielsen

Kære Bente
Foreløbigt er der kommet en single og en EP med Cæsar, og mon ikke Dario Campeotto's „Angelique" med sine godt 100.000 solgte eksemplarer skulle have rekorden herhjemme?

KÆRE BEAT
Jeg vil gerne vide, om de to, der står yderst i The Hitmakers på midtersiderne er brødre?
Cliff-fan

Kære Cliff-fan
Der er ingen i Hitmakers, der er i familie med hinanden.

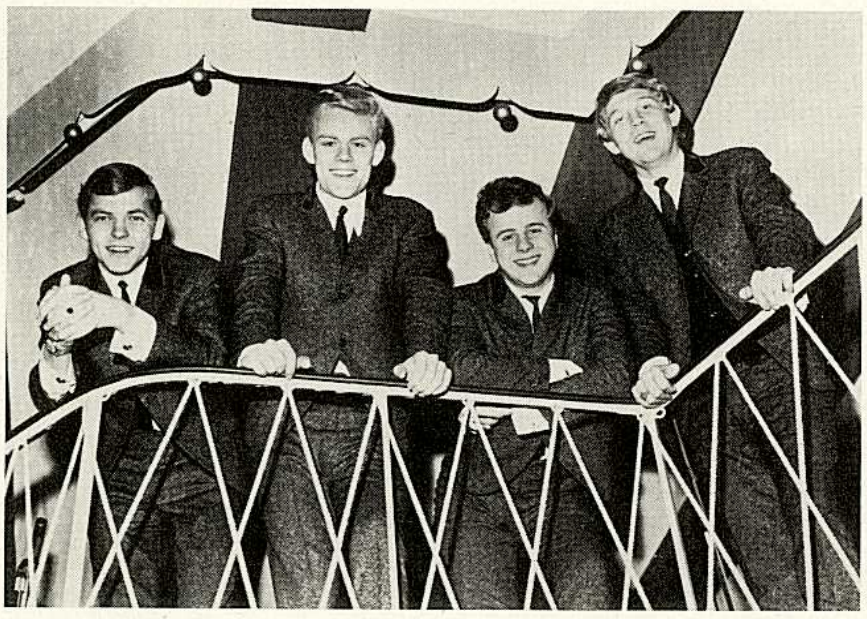

BOOM, sagde det i poppen ...

Ikke alle de håbefulde medlemmer af Danmarks efterhånden utallige beatgrupper er lige opfindsomme og engelskkyndige, når gruppen skal navngives.

„Boom-Boom Brothers" er imidlertid en gruppe, der dels må betegnes spm noget af det mest extreme indenfor rythm and blues, der findes herhjemme, dels som en gruppe, der har fået sit navn med videnskabelig bistand.

Da man en aften sad og funderede over den vanskelige sag med navngivning af gruppen, slog det pludseligt ned i bassisten, **Torben Forne**, at hans storebror, der er psykolog, vel måtte kunne ordne den lille affære.

Resultatet blev navnet **Boom-Boom Brothers**, som også kunne være blevet til stud. pop, idet alle gruppemedlemmerne læser til et eller andet.

Den mest kendte i gruppen er **Hans Mogensen**, ex-Beefeater, som hævder, at Boom-Boom Brothers spiller det, Beefeaters påstår, at de spiller, nemlig den hårde, rendyrkede rythm and blues.

Gruppens øvrige medlemmer er førstesangeren, **Ole Rasmussen**, som udover sangen tager sig af rytmen og mundharpespillet, **Jens Otzen**, som dels synger, dels håndterer trommestikkerne. Han er berygtet for ganske at lade hånt om de oprindelige tekster og, adskilt af vilde hyl, oftest at improvisere med sine egne ord.

Singleguitaristen **Claus Bøhling** spiller også mundharpe, men hans ualmindeligt stærke guitarspil har resulteret i, at han er blevet opfordret til at indspille en LP, som dels skal bestå af numre med spansk guitar, dels af blues-numre.

Boom-Boom Brothers er ikke professionel. Og nogen tid skal der nok gå, før et bredere publikum vil kunne akceptere deres ekstreme rythm and blues. For at sikre sig, hvis man skulle nå den kolde poptop, spiller bassisten, Torben Forne, altid iført enten stort, uldent halstørklæde eller endog overfrakke, mens Hans Mogensen sikrer sig mod i givet fald at kunne blive deroppe ved altid at have en gigantisk sikkerhedsnål på sig.

På vej mod toppen kom de, da de i december medvirkede ved festspillene i Göteborg, hvis centrale figurer var ingen ringere end Senegal-Balletten.

Legemsstørrelse-billeder af

THE BEATLES

Som indledning til salget af legemsstørrelsebilleder af poppens top grupper lægger vi ud med The Beatles!!
Pris pr. stk. 10,00 kr. Hele sættet 30,00 kr. Størrelse 200 cm x 60 cm.

Jeg ønsker antal billeder af:

1) John Lennon .... **stk.**

2) Paul McCartney .... **stk.**

3) George Harrison .... **stk.**

4) Ringo Starr .... **stk.**

Beløbet kr. ..... *sendes på postanvisning til:*

The Official Beatles Fan Club

Organisation of Denmark
Postbox 100, Kgs. Lyngby

ENERET for Danmark: The Official Beatles Fan Club Organisation of Denmark!!!
Postbox 100, KGS. LYNGBY!!!

Årskontingent kr. 10,00.
Medlemsblad udsendes hver anden måned!

GENSYN MED AMOS BURKE

I disse agent 00-et-eller-andet-tider har selv de, åh så forsigtige fjernsynsfolk ikke kunnet undslå sig for at bringe kriminalserier.

Ja, minsæl om ikke det høje kulturslot har måttet bide i det sure æble og tage playboydetektiven med Rolls Roycerne, laber-larvedamerne og whisky a' go-go-go-go-go-forbruget tilbage til ære og værdighed igen.

For et par år siden fyrede man tre lørdagsaftener af med **Amos Burke**, alias skuespilleren **Gene Barry** under titlen „Burkes lov."

Kristelig lytterforening, afholdsforeningerne og moralens selvbestaltede sex-vogtere gjorde så hidsigt oprør, at Danmarks fjernsyn bøjede sig for de fantasiløses brigade, som ikke kunne se, at dette var den tykkeste, tykke parodi på tidens detektiv- og agentfilm.

Nu vender Amos tilbage som „Agent et-eller-andet". Og han skal være noget så hjerteligt velkommen til at komme og tage god, gammeldags gas på hele moralkoret.

AMOS BURKE

beat

NR. 1

1966

PRIS KR. 2,50 incl. oms.

Herman fortæller sin livshistorie

Se serien inde i bladet.